NORSK utgave

EØS-tillegget

til De Europeiske Fellesskaps Tidende

ISSN 1022-9310

Nr. 14

7. årgang

23.3.2000

I EØS-ORGANER

1. EØS-rådet

2. EØS-komiteen

3. Parlamentarikerkomiteen for EØS

4. Den rådgivende komité for EØS

II EFTA-ORGANER

1. EFTA-statenes faste komité

2. EFTAs overvåkningsorgan

2000/EØS/14/01 Rekommandasjon fra EFTAs overvåkningsorgan av 2. juli 1999 om et samordnet kontrollprogram for 1999 for å sikre overholdelse av maksimumsverdiene for rester av plantevernmidler på eller i korn og visse produkter av vegetabilsk opprinnelse, herunder frukt og grønnsaker 1

3. EFTA-domstolen

III EF-ORGANER

1. Rådet

2. Kommisjonen

2000/EØS/14/02 Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.1887 – Crédit Suisse First Boston/Gala Group) 28

2000/EØS/14/03 Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.1875 – Reuters/Equant-Project Proton) 29

2000/EØS/14/04 Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.1876 – Kohlberg Kravis Roberts/Wassal/Zurntobel) 30

2000/EØS/14/05 Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.1882 – Pirelli/BICC General) 30

2000/EØS/14/06 Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.1886 – CGU/Norwich Union) 31

2000/EØS/14/07 Vedtak om ikke å gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.1650 – ACEA/Telefonica) 32

NORSK utgave

2000/EØS/14/08 Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.1895 – Ocean Group/Exel) ... 32

2000/EØS/14/09 Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.1904 – Carrefour/Gruppo GS) ... 33

2000/EØS/14/10 Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/EKSF.1325 – EMR/MPRH) ... 34

2000/EØS/14/11 Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.1812 – Telefónica/Terra/Amadeus) ... 34

2000/EØS/14/12 Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.1871 – Arrow Electronics/Tekelec) ... 35

2000/EØS/14/13 Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.1910 – MeritaNordbanken/UniDanmark) ... 36

2000/EØS/14/14 Vedtak om ikke å gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.1716 – GEHE/Herba) ... 36

2000/EØS/14/15 Vedtak om ikke å gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.1840 – KKR/Bosch Telecom Private Networks) ... 37

2000/EØS/14/16 Liste over kunngjorte kommisjonsdokumenter ... 37

2000/EØS/14/17 Liste over EØS-relevante dokumenter oversendt fra Kommisjonen til Rådet i perioden 21.2. – 3.3.2000 ... 40

2000/EØS/14/18 Informasjonsprosedyre – tekniske forskrifter ... 41

3. Domstolen

2000/EØS/14/19 Informasjon fra De europeiske fellesskaps domstol ... 45

2000/EØS/14/20 Informasjon fra De europeiske fellesskaps førsteinstansdomstol ... 48

EFTA-ORGANER

EFTAS OVERVÅKNINGSORGAN

REKOMMANDASJON FRA EFTAS OVERVÅKNINGSORGAN **2000/EØS/14/01**

nr. 153/99/COL

av 2. juli 1999

om et samordnet kontrollprogram for 1999 for å sikre overholdelse av maksimumsverdiene for rester av plantevernmidler på eller i korn og visse produkter av vegetabilsk opprinnelse, herunder frukt og grønnsaker

EFTAS OVERVÅKNINGSORGAN HAR —

under henvisning til EØS-avtalen, særlig artikkel 109 og protokoll 1,

under henvisning til overvåknings- og domstolsavtalen, særlig artikkel 5 nr. 2 bokstav b) og protokoll 1,

under henvisning til rettsakten omhandlet i EØS-avtalens vedlegg II kapittel XII nr. 38 om fastsettelse av maksimumsverdier for rester av plantevernmidler på og i korn (rådsdirektiv 86/362/EØF)([1]), særlig artikkel 7 nr. 2 bokstav b),

under henvisning til rettsakten omhandlet i EØS-avtalens vedlegg II kapittel XII nr. 54 om fastsettelse av maksimumsverdier for rester av plantevernmidler på eller i visse produkter av vegetabilsk opprinnelse, herunder frukt og grønnsaker (rådsdirektiv 90/642/EØF)([2]), særlig artikkel 4 nr. 2 bokstav b),

etter samråd med EFTAs næringsmiddelkomité som bistår EFTAs overvåkningsorgan, og

ut fra følgende betraktninger:

I henhold til artikkel 7 nr. 2 bokstav b) i direktiv 86/362 og artikkel 4 nr. 2 bokstav b) i direktiv 90/642 skal EFTAs overvåkningsorgan innen 30. september hvert år framlegge for EFTAs næringsmiddelkomité, som bistår EFTAs overvåkningsorgan, en rekommandasjon rettet til EFTA-statene om et samordnet kontrollprogram for å sikre overholdelse av maksimumsverdiene for rester av plantevernmidler fastsatt i direktivenes vedlegg II.

EFTAs overvåkningsorgan bør anbefale et kontrollprogram hvert år. Den erfaring Europakommisjonen og EUs medlemsstater har gjort med å utarbeide, gjennomføre og rapportere om de samordnede kontrollprogrammer for de siste tre år, tyder på at flerårige programmer vil være det mest effektive og praktiske. Det synes derfor hensiktsmessig å legge en rammeplan for framtidige programmer i denne rekommandasjon.

([1]) **Heretter kalt direktiv 86/362.**

([2]) **Heretter kalt direktiv 90/642.**

NORSK utgave

EFTAs overvåkningsorgan bør gradvis arbeide mot et system som gjør det mulig å vurdere faktisk eksponering for plantevernmidler gjennom kostholdet i samsvar med artikkel 7 nr. 3 annet ledd i direktiv 86/362 og artikkel 4 nr. 3 annet ledd i direktiv 90/642. For å gjøre det lettere å undersøke om det er praktisk mulig å foreta en slik vurdering, bør det framskaffes data om kontroll av rester av plantevernmidler i en rekke næringsmidler som utgjør viktige bestanddeler av europeisk kosthold. Med de ressurser som foreligger på nasjonalt plan til kontroll av rester av plantevernmidler, kan EFTA-statene bare analysere prøver av fire produkter hvert år innenfor rammen av et samordet kontrollprogram. Hvert plantevernmiddel bør generelt kontrolleres i 20 næringsmidler i en serie femårige sykluser.

På grunnlag av de reststoffer som anbefales kontrollert i 1999 og 2000, vil det kunne undersøkes om det er mulig å benytte data om plantevernmidlene acefat, benomyl-gruppen, klorpyrifos, iprodion og metamidofos til å vurdere faktisk eksponering gjennom kostholdet, ettersom disse forbindelsene (betegnet som gruppe A i vedlegg I), allerede ble kontrollert i 1996 og 1997, og det ble anmodet om opplysninger om kontrollen i 1998.

På grunnlag av de reststoffer som anbefales kontrollert i 1999, 2000 og 2001, vil det kunne undersøkes om det er mulig å benytte data om plantevernmidlene diazinon, metalaksyl, metidation, tiabendazol og triazofos til å vurdere faktisk eksponering gjennom kostholdet, ettersom disse forbindelsene (betegnet som gruppe B i vedlegg I), allerede ble kontrollert i 1997, og det ble anmodet om opplysninger om kontrollen i 1998.

På grunnlag av de reststoffer som anbefales kontrollert i 1999, 2000, 2001 og 2002, vil det kunne undersøkes om det er mulig å benytte data om plantevernmidlene klorpyrifosmetyl, deltametrin, endosulfan, imazalil, lambda-syhalotrin, maneb-gruppen, mekarbam, permetrin, pirimifosmetyl og vinklozolin til å vurdere faktisk eksponering gjennom kostholdet, ettersom det i 1998 allerede ble anmodet om opplysninger om kontrollen av disse forbindelsene (betegnet som gruppe C i vedlegg I).

Det må anvendes en systematisk statistisk metode for å fastsette det antall prøver som skal tas i forbindelse med den særlige samordnede kontrollen. En slik metode er fastsatt av Codex Alimentarius-kommisjonen([3]). På grunnlag av en binomial sannsynlighetsfordeling er det beregnet at undersøkelse av et samlet antall på 459 prøver gir 99 % sannsynlighet for å påvise én prøve som inneholder rester av plantevernmidler over bestemmelsesgrensen (LOD), dersom det forutsettes at 1 % av produktene av vegetabilsk opprinnelse inneholder restmengder over LOD. Det samlede antall prøver som skal tas av den enkelte EFTA-stat bør beregnes på grunnlag av befolkningens størrelse og antallet forbrukere, med minst tolv prøver per produkt hvert år.

Et utkast til retningslinjer for kvalitetskontroll ved analyse av rester av plantevernmidler, jf. vedlegg II([4]), ble drøftet av sakkyndige fra EUs medlemsstater i Oeiras, Portugal, den 15. og 16. september 1997, og deretter drøftet og tatt til etterretning av undergruppen for rester av plantevernmidler innenfor arbeidsgruppen for plantehelse 20. og 21. november 1997. EUs medlemsstater er enige om at utkastet til retningslinjer så langt mulig bør gjennomføres av analyselaboratoriene i EUs medlemsstater, og revideres på denne bakgrunn.

I henhold til artikkel 4 nr. 2 bokstav a) i direktiv 90/642 skal EFTA-statene angi hvilke kriterier de har lagt til grunn for utarbeidelsen av sine nasjonale kontrollprogrammer når de sender EFTAs overvåkningsorgan opplysninger om gjennomføringen av programmene det foregående år. Det bør også opplyses hvilke kriterier som er lagt til grunn for fastsettelsen av antallet prøver som skal tas og analyser som skal gjennomføres, hvilke rapporteringsgrenser som gjelder og på hvilket grunnlag de er fastsatt. Videre bør det gis nærmere opplysninger om akkrediteringen av de laboratorier som utfører analysene i samsvar med rettsakten omhandlet i EØS-avtalens vedlegg II kapittel XII nr. 54n om tilleggstiltak i forbindelse med offentlig kontroll av næringsmidler (rådsdirektiv 93/99/EØF)([5]).

Data om resultatene av kontrollprogrammene er særskilt egnet til elektronisk behandling, lagring og overføring. Kommisjonen har utarbeidet formater for innsending av data på diskett for EUs medlemsstater, og de samme formater kan benyttes av EFTA-statene. EFTA-statene bør derfor kunne sende rapporter til

([3]) **Codex Alimentarius, Pesticide Residues in Foodstuffs (Rester av plantevernmidler i næringsmidler), Roma 1994, ISBN 92-5-203271-1, bind 2, s. 372.**

([4]) **Tidligere offentliggjort som kommisjonsdokument VI/7826/97.**

([5]) **Heretter kalt direktiv 93/99.**

EFTAs overvåkningsorgan i standardformat. Det bør utarbeides retningslinjer for videreutvikling av dette standardformatet for å gjøre det mest mulig effektivt.

Liechtenstein skal etterkomme bestemmelsene i rettsaktene omhandlet i EØS-avtalens vedlegg II kapittel XII innen 1. januar 2000. Liechtenstein skulle gjøre sitt ytterste for å etterkomme bestemmelsene i rettsaktene omhandlet i nevnte kapittel innen 1. januar 1997. Liechtenstein omfattes derfor av denne rekommandasjon for 1999 —

HAR VEDTATT DENNE REKOMMANDASJON:

Island, Liechtenstein og Norge oppfordres til

1) å ta prøver av og analysere kombinasjonene av produkter/rester av plantevernmidler oppført i vedlegg I. Det bør tas rundt tolv prøver av hvert produkt, eventuelt i forhold til den andel EFTA-staten selv, EØS og tredjestater har av det nasjonale marked. For minst ett plantevernmiddel som kan representere en akutt risiko, skal det for ett av produktene foretas en analyse av hver bestanddel i den sammensatte prøven, idet det tas to prøver av et egnet antall bestanddeler, som bør stamme fra samme produsent. Dersom den første sammensatte prøven inneholder en påvisbar mengde av plantevernmiddelet, skal hver bestanddel av den andre prøven analyseres for seg. I 1999 gjelder dette kombinasjonen paprika/metamidofos,

2) innen 31. august 2000 å innberette resultatene fra den del av den særlige kontrollen som i henhold til vedlegg I skal utføres i 1999, herunder opplysninger om de analysemetoder som er benyttet og de rapporteringsgrenser som er oppnådd, i samsvar med rutinene for kvalitetskontroll i vedlegg II og i formatet angitt i vedlegg III([6]),

3) innen 31. august 1999 å sende EFTAs overvåkningsorgan og de øvrige EFTA-stater i EØS alle opplysninger fastsatt i artikkel 7 nr. 3 i direktiv 86/362 og artikkel 4 nr. 3 i direktiv 90/642 med hensyn til kontrollen utført i 1998, slik EFTAs overvåkningsorgan anmodet om i brev til EFTA-statene i EØS av 27. november 1998, for å sikre, som et minimum ved stikkprøvekontroll, at maksimumsverdiene for rester av plantevernmidler overholdes, herunder:

   3.1) — resultatene fra nasjonale programmer for plantevernmidler oppført i vedlegg II til henholdsvis direktiv 86/362 og 90/642 i forhold til harmoniserte maksimumsverdier og, dersom det ennå ikke er fastsatt slike verdier på fellesskapsplan, i forhold til gjeldende nasjonale maksimumsverdier,

   3.2) — opplysninger om rutinene for kvalitetskontroll ved deres laboratorier, særlig når det gjelder punkter i retningslinjene for kvalitetskontroll ved analyse av rester av plantevernmidler (jf. vedlegg II) som de ikke har kunnet anvende eller som de har hatt vanskeligheter med å anvende,

   3.3) — opplysninger om akkreditering av de laboratorier som utfører analysene, herunder akkrediteringstype, akkrediteringsorgan og en kopi av akkrediteringsbeviset, i samsvar med bestemmelsene i artikkel 3 i direktiv 93/99.

4) Denne rekommandasjon er rettet til Island, Liechtenstein og Norge.

Utferdiget i Brussel, 2. juli 1999

For EFTAs overvåkningsorgan

Hannes Hafstein
Medlem av kollegiet

Bjarnveig Eiríksdóttir
Fungerende direktør

([6]) **Tidligere offentliggjort som kommisjonsdokument VI/1609/97.**

NORSK utgave

VEDLEGG I

Kombinasjoner av plantevernmidler/produkter som skal inngå i den særlige kontrollen fastsatt i rekommandasjonens nr. 1

RESTSTOFFER AV PLANTEVERNMIDLER SOM DET SKAL ANALYSERES FOR	ÅR(1)			
	1999	2000	2001(2)	2002(3)
Gruppe A				
Acefat	(a)	(b)		
Benomyl-gruppen	(a)	(b)		
Klorpyrifos	(a)	(b)		
Iprodion	(a)	(b)		
Metamidofos	(a)	(b)		
Gruppe B				
Diazinon	(a)	(b)	(c)	
Metalaksyl	(a)	(b)	(c)	
Metidation	(a)	(b)	(c)	
Tiabendazol	(a)	(b)	(c)	
Triazofos	(a)	(b)	(c)	
Gruppe C				
Klorpyrifosmetyl	(a)	(b)	(c)	(d)
Deltametrin	(a)	(b)	(c)	(d)
Endosulfan	(a)	(b)	(c)	(d)
Imazalil	(a)	(b)	(c)	(d)
Lambda-syhalotrin	(a)	(b)	(c)	(d)
Maneb-gruppen	(a)	(b)	(c)	(d)
Mekarbam	(a)	(b)	(c)	(d)
Permetrin	(a)	(b)	(c)	(d)
Pirimifosmetyl	(a)	(b)	(c)	(d)
Vinklozolin	(a)	(b)	(c)	(d)

(1) Gruppe D vil bli fastsatt senere.

(2) Gruppe D og E vil bli fastsatt senere.

(3) Veiledende for 2000, 2001 og 2002, med forbehold for de programmer som vil bli anbefalt for disse årene.

(a) blomkål (fersk eller fryst), paprika, hvete (korn), melon (ikke gresskar eller vannmelon)

(b) ris (avskallet eller polert), agurk, hodekål, erter (fryste eller ferske, analysert uten belg)

(c) epler, bygg, tomater, salat

(d) pærer, bananer, bønner (ferske eller fryste), poteter.

VEDLEGG II

KVALITETSKONTROLL VED ANALYSE AV RESTER AV PLANTEVERNMIDLER

Innledning

1. Data om rester av plantevernmidler kan benyttes til å kontrollere at maksimumsverdiene for rester av plantevernmidler (MRL) blir overholdt, som grunnlag for eventuelle håndhevingstiltak og til å vurdere forbrukernes eksponering for plantevernmidler. Analyse av reststoffer er vanskelig, og det kreves egnede rutiner for kvalitetskontroll for å kunne bevise at resultatene er gyldige, uten at dette medfører unødvendige kostnader. Rester av plantevernmidler må være korrekt identifiserte før de kan mengdebestemmes. Når det er viktig å fastslå den nøyaktige mengden av et påvist reststoff, kommer de strengere kravene i dette dokument til anvendelse. Det er fastsatt mindre strenge regler for tilfeller der den nøyaktige restmengde er av mindre betydning, f.eks. når det er tilstrekkelig å vite at restmengdene ikke overskrider maksimumsverdiene (MRL). En ordliste følger vedlagt.

Arbeidsprinsipper

2. Arbeidet ved laboratoriene må oppfylle kravene i en anerkjent akkrediteringsordning som er i samsvar med EN45001 eller god laboratoriepraksis (GLP).

3. Laboratoriet må delta i relevante ordninger for egnethetsprøving, f.eks. ordningene opprettet av Europakommisjonen, FAPAS og CHEK. I tilfelle av uakseptable z-resultater må problemene løses før det utføres ytterligere analyser med hensyn til de aktuelle plantevernmidlene.

4. Ved kvantitative analyser må kritisk vekt og volum måles ved bruk av utstyr med en nøyaktighet på ± 2 %, om mulig ± 1 %. Utstyr til måling av vekt og volum må kalibreres, vedlikeholdes og brukes i samsvar med produsentens anvisninger. Det samme gjelder for spektrometriutstyr som krever kalibrering for bølgelengde, masse/last-forhold osv. Så langt det er praktisk mulig bør analysene omfatte alle bestanddeler som inngår i definisjonen av maksimumsverdien (MRL).

Prøvetaking og transport, behandling og oppbevaring av prøver

Prøvetaking

5. Prøvetakingen bør utføres i samsvar med rettsakten omhandlet i EØS-avtalens vedlegg II kapittel XII nr. 20 om fastsettelse av metoder i Fellesskapet for prøvetaking ved den offentlige kontroll av rester av plantevernmidler på og i frukt og grønnsaker (rådsdirektiv 79/700/EØF), eller regelverk som erstatter denne. Dersom det ikke er praktisk mulig å ta primærprøver tilfeldig innenfor et parti, må prøvetakingsmetoden angis.

Transport av prøver

6. Prøvene må transporteres til laboratoriet i rene beholdere og solid emballasje. Poser av polyetylen, eventuelt ventilerte, kan benyttes for de fleste prøver, men for prøver som skal analyseres for fumigantrester, må det benyttes poser med lav permeabilitet (f.eks. nylonfilm). Prøver av varer som er ferdigpakket for detaljsalg, bør ikke tas ut av emballasjen før transport. Svært skjøre eller lett bedervelige produkter (f.eks. modne bringebær) må eventuelt fryses for å unngå forringelse, og deretter transporteres i "tørr is" eller lignende for å unngå opptining under transport. Prøver som er fryste på tidspunktet for prøvetakingen, skal også transporteres uten opptining. Prøver som kan bli skadd ved kjøling (f.eks. bananer), må beskyttes mot både høye og lave temperaturer. Prøvene må merkes tydelig og holdbart med etiketter som ikke kan fjernes utilsiktet. Det bør ikke brukes tusjpenner som inneholder organiske løsemidler til merking av poser med prøver som skal analyseres for fumigantrester. For de fleste prøver er rask transport til laboratoriet, helst innen én dag, av avgjørende betydning. Bedervelige, skjøre eller tunge prøver som kan forringes og/eller skades under transport, må emballeres med særlig omhu. Dersom prøvene ikke leveres til laboratoriet i en tilstand som en kritisk kjøper ville finne tilfredsstillende, skal de normalt anses å være uegnet til analyse.

NORSK utgave

Behandling av prøver til analyse

7. Hver prøve som mottas av laboratoriet, må umiddelbart tildeles en unik referansekode.

8. Enhver behandling og oppdeling i delprøver må finne sted før prøven viser synlige tegn på forringelse. Prøver av hermetiske eller tørkede produkter og produkter bearbeidet på lignende måte må analyseres i løpet av holdbarhetstiden, med mindre de oppbevares dypfryst.

9. Det må godtgjøres at metodene som benyttes til behandling og oppbevaring av prøver, ikke merkbart påvirker reststoffene som skal måles. Prøvene bør homogeniseres, findeles og/eller blandes før utskilling av analysemengden. Prøvene kan findeles i fryst tilstand (dvs. i "tørr is" eller lignende) dersom labile reststoffer ellers ville gå tapt. Når det er kjent at findeling e.l. påvirker reststoffene (f.eks. ditiokarbamater eller fumiganter), og ingen annen metode kan benyttes, kan analysemengden bestå av hele enheter av varen eller utsnitt av hele enheter. Når analysemengden av denne grunn bare består av noen få enheter eller utsnitt, vil den sannsynligvis ikke være representativ for prøven som skal analyseres, og hele analysen bør derfor gjentas slik at gjennomsnittsverdien kan bestemmes med større nøyaktighet. Alle analyser bør utføres så raskt som mulig, slik at prøvene oppbevares i kortest mulig tid. Med hensyn til restmengder av svært labile eller flyktige plantevernmidler kan det være nødvendig å foreta analysen den dagen prøven mottas.

Plantevernmiddelstandarder, kalibreringsløsninger mv.

Standarders identitet og renhet

10. Referansestandarder (herunder plantevernmidler, deres metabolitter, derivater og nedbrytingsprodukter) og interne standarder bør om mulig ha kjent renhet. De må merkes med dato, unik referanse og utløpsdato ved mottak. Utløpsdatoen kan være forskjellig fra den som er oppgitt av referansestandardens leverandør dersom den anses som forsvarlig for det aktuelle plantevernmiddelet under de gjeldende oppbevaringsforhold. Attesterte standarder bør og ikke-attesterte standarder må kontrolleres for identitet og (omtrentlig) renhet ved kromatografi, infrarød spektrofotometri, massespektrometri (MS) eller kjernemagnetisk resonansspektrometri. Referansespekteret som benyttes for dette formål, bør så langt mulig være eller gjøres kompatibel med analyttens kjemiske struktur. Referansestandarder kan beholdes etter utløpsdatoen dersom det godtgjøres at renheten fortsatt er akseptabel, men det må fastsettes en ny utløpsdato. I motsatt fall må de skiftes ut. Den relative renhet av en ny og en gammel referansestandard av samme plantevernmiddel kan bestemmes ved å sammenligne detektorresponsen på ferske fortynninger av det gamle og nye materialet som er framstilt samtidig (se også avsnitt 15). Forskjeller mellom gamle og nye referansestandarder som ikke kan tilskrives forskjeller i oppgitt renhet, bør undersøkes nærmere og oppbevaringstiden og/eller oppbevaringsforholdene eventuelt vurderes på nytt.

11. Før prøvene analyseres, må det godtgjøres at den kromatografiske respons mv. fra standarden kan tilskrives analytten, helst ved bruk av MS. Når et påvist stoff er et pyrolyseprodukt som også er en metabolitt av plantevernmiddelet([7]), må det benyttes et alternativt påvisningssystem dersom metabolitten ikke inngår i definisjonen av MRL.

Oppbevaring av standarder

12. Referansestandarder kan oppbevares i sine opprinnelige beholdere dersom det er hensiktsmessig, men kapslene på ikke være av gummi. Dersom en standard forandrer seg synlig under oppbevaring, må den ikke brukes uten at renheten er kontrollert, med mindre forandringen skyldes enkel frysing og tining. Plantevernmiddelstandarder bør oppbevares som angitt av produsenten (når slike anvisninger er gitt), for i størst mulig grad å begrense nedbrytingen. Generelt er oppbevaring i mørke ved lav temperatur (kjøleskap eller fryser) tilfredsstillende. Beholderne må være hermetisk lukket for å unngå at det trenger inn vann, noe som særlig kan skje ved oppvarming til romtemperatur.

([7]) **F.eks. 4,4'-diklorbenzofenon fra dicofol, tetrahydroftalimid fra captan og captafol, ftalimid fra folpet, 2-klorbenzonitril fra clofentezin.**

Framstilling, bruk og oppbevaring av analyttstandarder (løsninger, suspensjoner mv.)

13. Løsninger (eller solide fortynninger) av plantevernmidler må framstilles med stor omhu. Det skal føres register over referansestandardens identitet og masse (eller volum for svært flyktige forbindelser), løsemiddelet (eller fortynningsmiddelet) som benyttes og det kalibrerte volum av de kolber og pipetter som anvendes. Amorfe solide forbindelser bør homogeniseres før det utskilles en mengde til veiing. Opprinnelige løsninger (stamløsninger) og senere arbeidsfortynninger bør ha unik referanse og være varig merket, og konsentrasjonene bør korrigeres for referansestandardens renhet (når den er kjent med sikkerhet). Enkeltprøver av løsninger til kalibrering må ikke ha unik referanse, men deres opprinnelse og framstillingsmetode må registreres.

14. Plantevernmiddelet må ikke reagere med, og bør ha tilstrekkelig løselighet i, de løsemidler som benyttes til å framstille løsninger. Løsemidlene må være egnet for analysemetoden og kompatible med det bestemmelsessystem som benyttes. Adsorpsjon til beholdere, særlig av ioniske plantevernmidler, må forhindres f.eks. ved tilsetning av syre, silanisering av glassutstyr eller bruk av plastbeholdere, men dette må ikke til føre til interferens med den etterfølgende påvisning av plantevernmiddelet. Minst 10 mg av plantevernmiddelets referansestandard skal veies, om mulig direkte i en målekolbe. Alternativt kan plantevernmiddelet veies i en tarert beholder og overføres kvantitativt til en målekolbe ved skylling med løsemiddel. Flyktige flytende plantevernmidler måles i vekt eller volum (dersom densiteten er kjent) direkte i et mindre flyktig løsemiddel i en målekolbe. Fumiganter i gassform kan måles ved gjennombobling i et løsemiddel og veiing av den overførte massen, eller ved framstilling av gassfortynninger (f.eks. med en gasstett injeksjonssprøyte). I det sistnevnte tilfellet må blandingen ikke komme i berøring med reaktive metaller.

15. Løsninger (eller solide fortynninger) av plantevernmidler må gis en utløpsdato, og bør normalt vrakes når denne datoen er utløpt. Nyframstilte stamløsninger bør fortynnes (eventuelt i matriseekstrakt) og sammenlignes med dem som skal vrakes. Dersom den gjennomsnittlige detektorrespons på den nye løsningen avviker med mer enn ± 5 % i forhold til den gamle([8]), bør den nye løsningens nøyaktighet kontrolleres mot en annen nyframstilt løsning. Antallet bestemmelser som kreves til en slik sammenligning, avhenger av hvor presist påvisningssystemet er. Dersom responsen på den gamle stamløsningen bekreftes å være > 5 % lavere enn for den nye standarden, må oppbevaringstiden for løsninger kortes ned eller oppbevaringsforholdene bedres. Dersom det ikke er noen vesentlig responsforskjell mellom den gamle og den nye stamløsningen, kan en lengre oppbevaringsperiode vurderes. Vandige løsninger av ditiokarbamater og løsninger (eller gassfortynninger) av svært flyktige fumigantplantevernmidler må alltid nyframstilles, og det er ikke hensiktsmessig å sammenligne nye og gamle standarder. Gyldigheten av en slik standard kan kontrolleres ved å sammenligne den med andre standarder som er nyframstilte hver for seg.

16. Ved bruk av enkelte påvisningssystemer (f.eks. GC, LC-MS, ELISA) kan responsen på visse plantevernmidler påvirkes av medekstraherende stoffer i prøven. Slike "matrisevirkninger" kan gi seg utslag i en styrket eller svekket respons i forhold til den som oppnås ved bruk av en enkel løsning av analytten framstilt med løsemiddel. Også fordeling ved headspace-analyse og SPME påvirkes ofte av bestanddeler i prøvene. I forbindelse med GC kan styrket eller svekket respons skyldes at overføring av plantevernmiddelet i injektoren er mer eller mindre effektiv enn i rent løsemiddel. Endret MS-respons kan skyldes medeluering av matrisebestanddeler som påvirker ioniseringens eller ionoppsamlingens effektivitet. Om slike virkninger er til stede eller ikke, kan påvises ved å sammenligne detektorens respons på analytten i en enkel løsning framstilt med løsemiddel, med den respons som oppnås med en tilsvarende matrisetilpasset løsning. Forekomsten av matrisevirkninger kan være svært varierende og uforutsigbar, og om det innledningsvis er påvist en målbar virkning eller en mangel på slik virkning, er det ikke gitt at denne situasjonen ikke kan endre seg. I slike tilfeller kan kalibreringen gjøres mer pålitelig ved å matrisetilpasse kalibreringsløsningene. Det bør benyttes samme "matrisekonsentrasjon" for alle analyser i en sekvens. Prøver som vites ikke å inneholde påviselige restmengder eller forbindelser som gir interferens (dvs. "blindprøver"), kan benyttes til å framstille ekstrakter til matrisetilpassede kalibreringsløsninger mv. Det enkleste er å framstille slike blindprøveekstrakter i forbindelse med ekstraksjon av prøvesekvenser. Blindprøveekstraktene kan også analyseres uten tilsetning av plantevernmidler for å undersøke om det kan ha oppstått kontaminasjon under ekstraksjon eller rensing, og om detektorresponsen på matrisebestanddelene påvirker analyttbestemmelsen. Kalibreringsløsninger som er matrisetilpassede og/eller inneholder en blanding av plantevernmidler, kan være mindre stabile enn løsninger av de enkelte plantevernmidler i et rent løsemiddel.

([8]) Alternativt må en t-test av gjennomsnittene ikke vise en vesentlig forskjell på 5 %-nivå.

NORSK utgave

17. Løsninger bør ikke utsettes for direkte sollys, oppbevares i mørke ved lav temperatur, i kjøleskap eller fryser, og være hermetisk lukket for å unngå at løsemiddel renner ut eller at det trenger inn vann. Løsninger som har vært lagret kjølig, bør varmes opp til romtemperatur og blandes på nytt før bruk.

18. Med mindre kalibreringsløsninger og ekstrakter har intern standard, kan umålte tap av løsemiddel ved fordampning ikke aksepteres. Det er vanskelig å spore tap av løsemiddel fra små volumer, og i mangel av intern standard må det utvises stor forsiktighet for å unngå fordampning. Også ved bruk av intern standard bør fordampningstap begrenses for å unngå matrisevirkninger (se nr. 16). Septumkapsler, som ofte forårsaker fordampningstap (og dessuten er en kilde til kontaminering), bør skiftes ut straks de er åpnet dersom ekstraktene skal oppbevares i kolben.

Ekstraksjon og konsentrasjon

Ekstraksjonsvilkår og ekstraksjonseffektivitet

19. Analysemengden bør findeles grundig før eller under ekstraksjonen for størst mulig ekstraksjonseffektivitet, unntatt når det er godtgjort at prosessen som benyttes (f.eks. superkritisk væskeekstraksjon (SFE) av visse prøvetyper), gjør findeling overflødig. Overoppheting under ekstraksjonen må unngås for i størst mulig grad å begrense tap av løsemiddel eller plantevernmiddel. Temperatur, pH og andre faktorer som kan påvirke ekstraksjonseffektiviteten og/eller plantevernmiddelets stabilitet, må kontrolleres.

20. Når reststoffet ikke skal ekstraheres fullstendig fra analysemengden, men bare en delmengde av ekstrakten skilles ut fra ekstraksjonsblandingen, bør løsemiddelmengden som tilsettes innledningsvis, måles med en nøyaktighet på ± 1 %. Enhver fordampning av løsemiddel før delmengden utskilles, bør unngås eller måles (ved veiing eller tilsetting av intern standard). Dersom det ved denne type ekstraksjon oppstår tap av løsemiddel på over 1 %, bør tapet måles rutinemessig.

Ekstraktkonsentrasjon og fortynning til et bestemt volum

21. Ved inndamping av ekstrakter til tørrhet må det utvises stor omhu, ettersom dette kan føre til at spormengder av mange plantevernmidler tapes fra overflaten. En liten mengde av et løsemiddel med høyt kokepunkt kan benyttes som "vokter", og inndampingstemperaturen bør være så lav som mulig. Enhver skumming og kraftig koking av ekstrakter, samt spredning av små dråper, må unngås. Ved inndamping i liten skala er en tørr nitrogenstrøm eller sentrifugalfordampning generelt å foretrekke framfor en luftstrøm, ettersom bruk av luft medfører større risiko for oksidering, tilførsel av vann eller annen kontaminering.

22. Når ekstrakter skal fortynnes til et bestemt volum, bør det benyttes nøyaktig kalibrerte kolber med en kapasitet på minst 1 ml. Ved fortynning av tørrekstrakter i en fast mengde løsemiddel tilført med en injeksjonssprøyte eller lignende, bør løsemiddelet ha et tilstrekkelig høyt kokepunkt til at ytterlige fordampning unngås. Når det endelige løsemiddelvolum ikke måles direkte, bør det tilsettes en fast mengde intern standard slik at volumet kan måles, særlig når det dreier seg om volumer på under 1 ml.

23. Plantevernmidlers stabilitet i ekstrakter kan variere betydelig, avhengig av plantevernmiddelets og ekstraktens art. Selv om det kan være nyttig å oppbevare ekstrakter i kjøleskap eller fryser, kan det tap som oppstår i løpet av én dag på autosampleren til en gasskromatograf ved normal temperatur, tilsvare tapet i løpet av én måneds oppbevaring i dypfryser. Plantevernmidlers stabilitet i ekstrakter bør undersøkes i forbindelse med validering av metoden.

Kontaminering og interferens

Kontaminering

24. Prøver må holdes atskilt fra hverandre og fra andre potensielle kilder for kontaminering under transport til og oppbevaring ved laboratoriet. Dette er særlig viktig for reststoffer på overflater eller i støvform samt for flyktige plantevernmidler, og prøver som kan inneholde slike reststoffer, bør emballeres i doble polyetylen- eller nylonposer og transporteres og behandles atskilt. Dersom det er nødvendig å treffe tiltak for å bekjempe skadedyr i eller nær laboratoriet, må det utelukkende benyttes produkter som ikke inngår i undersøkelser for reststoffer.

25. Løsemidler (herunder vann), reagenser, filtreringshjelpemidler mv. bør kontrolleres for mulige interferensproblemer. Løsemidler som benyttes til analyse av fumigantrester, kan være særlig problematiske fordi urenheter i løsemiddelet eller plantevernmiddelet kan ha omtrent samme flyktighet som og være kjemisk identisk med reststoffene.

26. Utstyr og beholdere som benyttes til analyse av reststoffer, må være fri for signifikante kontaminerende stoffer som kan gi interferens. Måleutstyr til ombruk, som f.eks. kolber, pipetter og injeksjonssprøyter, må renses omhyggelig. Det bør benyttes eget glassutstyr mv. til kalibreringsstandarder og til prøveekstrakter. Gjenstander av gummi og plast (f.eks. forseglinger, vernehansker, vaskeflasker), voks og smøremidler er potensielle kilder for analytisk interferens. Tilfeller av kontaminering med ditiokarbamater, etylentiourea og difenylamin fra gummigjenstander og visse smøreoljer er særlig problematiske fordi de kontaminerende stoffene ikke kan skjelnes fra reststoffer av plantevernmidler.

27. Kolbeforseglinger bør være fôret med PTFE. Ekstraktene må ikke komme i berøring med forseglingene, særlig etter at de er åpnet, og kolbene bør derfor stå oppreist. Kolbeforseglinger må utskiftes straks de er åpnet dersom ekstraktene skal analyseres flere ganger. Engangskolber må ikke brukes om igjen.

28. Ved bruk av intern standard må enhver utilsiktet kontaminering av ekstrakter eller plantevern-middelløsninger med intern standard, eller omvendt, unngås.

Interferens

29. Interferens fra naturlige bestanddeler i prøvene, som medekstraheres under analysen for reststoffer, forekommer ofte og må tas i betraktning. Når analytten forekommer naturlig eller dannes i prøven (f.eks. uorganisk bromid i alle næringsmidler, svovel i jord og karbondisulfid dannet av arter i korsblomstfamilien (*Cruciferaceae*)), kan små restmengder av plantevernmidler ikke skjelnes fra det naturlige innhold. Ved planlegging av analyser og tolking av resultatene må det derfor tas hensyn til den naturlige forekomst av disse analyttene. Ikke all interferens gir enkel, positiv detektorrespons. I forbindelse med MS kan medeluering av plantevernmidler eller bestanddeler i prøvematrisen styrke eller svekke den gasskromatografiske overføring eller iongenereringens/ionoppsamlingens effektivitet. I tilfeller der dette kan forekomme, bør påvisningssystemets respons på de enkelte plantevernmidler vurderes, både hver for seg og i kombinasjon med andre plantevernmidler, i rent løsemiddel og i relevante "blindprøveekstrakter". Reagensblindprøver (prosedyreblindprøver) bør analyseres i forbindelse med validering av metoden, og senere hver gang det er nødvendige å skjelne mellom interferens fra matrisen og interferens som kan ha oppstått under analysen.

NORSK utgave

Analytisk kalibrering og kromatografisk integrasjon

Grunnleggende krav til kalibrering

30. I en sekvens av bestemmelser bør kalibreringen baseres på to eller flere gjentatte målinger av detektorresponsen på hvert nivå. I alle tilfeller må detektorresponsen som benyttes til mengdebestemmelse av reststoffinnholdet, ligge innenfor påvisningssystemets dynamiske område.

31. Ved bestemmelse av om prøver inneholder målbare restmengder eller ikke, bør restmengder under det laveste kalibrerte nivå (LCL, som tilsvarer den tilsiktede rapporteringsgrense), rapporteres som "<[LCL] mg/kg", enten det er tydelig respons på analytten eller ikke. Når det anses nødvendig å rapportere målbare restmengder under det opprinnelige LCL, må det foretas ytterligere bestemmelser med et nytt og lavere LCL.

32. Når en analysesekvens inneholder prøver med restmengder omkring eller under LCL, må detektorresponsen på analytten kunne skjelnes kvalitativt og være målbar ved LCL. Dersom responsen ved det opprinnelige LCL er utilstrekkelig, må det som LCL fastsettes et høyere kalibreringsnivå som oppfyller kriteriene. Generelt er et signal/støy-forhold (S/N) på minst 3:1 akseptabelt for LCL, selv om det kan dreie seg om summerte signaler, f.eks. MS-data. Selv om S/N ofte uttrykkes som "elektronisk støy" eller "detektorstøy", må det også tas hensyn til "kjemisk støy" fra medeluering av forbindelser som gir interferens.

33. Kalibrering ved interpolasjon mellom to nivåer kan aksepteres når den gjennomsnittlige responsfaktor for hvert nivå gir en lineær respons (dvs. at den laveste responsfaktor ikke er mindre enn 90 % av den høyeste). Når det benyttes tre eller flere nivåer, kan det utarbeides en egnet kalibreringslinje. Kalibreringslinjen behøver ikke nødvendigvis å passere gjennom origo. Når beregningene utføres ved databehandling, må kalibreringskvaliteten kontrolleres visuelt og ikke på grunnlag av korrelasjonskoeffisienter, for å sikre at den er tilfredsstillende i det området som er relevant for de påviste reststoffene. Når det er stor forskjell mellom kalibreringsnivåene og interpolasjonen synes tvilsom, kan de enkelte nivåer benyttes som enkeltpunktkalibreringer.

34. Beregning av restmengder eller gjenfinningsdata ved ekstrapolasjon på grunnlag av ett eller flere kalibrerte nivåer, kan medføre unøyaktigheter som avhenger av graden av ekstrapolasjon. Beregning ut fra ett enkelt kalibreringspunkt gir størst sannsynlighet for ekstrapolasjon, og forutsetter en lineær respons der kalibreringslinjen passerer gjennom origo. Ekstrapolasjon kan aksepteres for beregning av resultater over LCL dersom prøveresponsen er ± 10 % av kalibreringsresponsen i tilfeller der MRL er overskredet, eller ± 50 % når MRL ikke er overskredet. Dersom tilsetningsnivået for gjenfinning tilsvarer LCL, kan gjenfinning < 100 % beregnes ved ekstrapolasjon, selv om overslaget kan være unøyaktig.

35. Kalibrering på to eller flere nivåer med f.eks. ytterligere kalibrering på et nivå som er to ganger høyere enn det opprinnelige LCL, gir en tilleggsverdi for LCL for tilfeller der det opprinnelige nivået ikke er målbart, og tillater normalt en mer nøyaktig vurdering av et større utvalg reststoffer. Enkeltnivåkalibrering kan benyttes til screening for å undersøke om en restmengde overskrider kalibreringsnivået, eller til mengdebestemmelse av restinnhold på eller omkring kalibreringsnivået. Sistnevnte mulighet kan gi mer nøyaktige resultater enn flernivåkalibrering når detektorresponsen er variabel.

36. Ekstrakter med et høyt innhold av reststoffer kan fortynnes for å bringe dem innenfor kalibreringsområdet, men det kan være nødvendig å justere "matrisekonsentrasjonen" i kalibreringsløsningene fordi fortynning av matrisebestanddeler i prøveekstraktene mv. kan føre til svekket matrisevirkning på responsen.

Kalibrering i bestemmelsessekvenser

37. I en sekvens av bestemmelser (f.eks. kromatografi) må kalibreringsbestemmelsene "omslutte" prøvene. Med andre ord må hver sekvens innledes og avsluttes med en kalibrering. Dersom det er for store variasjoner i påvisningssystemets respons, kan det være nødvendig å foreta mellomliggende kalibreringer. Ved parallellbestemmelser (f.eks. ved bruk av ELISA-plater med 96 hull), fordeles kalibreringene for å påvise posisjonavhengige responsforskjeller.

38. Generelt bør størrelsen på en bestemmelsessekvens justeres slik at variasjonene i detektorrespons fra gjentatte kalibreringer ikke er større enn 20 %. Når responsen varierer med mer enn 20 %, bør bestemmelsene gjentas i mindre sekvenser. Gjentatte bestemmelser er ikke nødvendig for prøver som inneholder restmengder < LCL, dersom LCL-responsen er målbar i hele sekvensen.

39. Til nøyaktig mengdebestemmelse av restinnhold kreves egnet kalibrering. Påvisningssystemet bør så langt mulig kalibreres for alle analytter som undersøkes i hver analysesekvens. Ved screening for flere reststoffer, der dette ville kreve urimelig mange kalibreringsbestemmelser i hver sekvens (f.eks. når flere analytter må bestemmes i egne løsninger fordi de ellers ville påvirke hverandre), må påvisningssystemet som et minimum kalibreres for "referanseplantevernmidler" i hver analysesekvens. En definisjon av "referanseplantevernmidler" er gitt i underavsnitt 39.1 og 39.2 nedenfor. "Referanseplantevernmidler" kan kombineres i én enkelt løsning. Tabell 1 oppgir den minste akseptable kalibreringsfrekvens ved screeninganalyser. Når et gitt plantevernmiddel ikke er kalibrert i en bestemmelsessekvens, må resultatene anses som foreløpige for dette plantevernmiddelet.

39.1. Alle undersøkte analytter skal anses som "referanseanalytter" i tilfeller der
- i) en MRL er overskredet,
- ii) de undersøkte analyttene av hvilken som helst annen grunn må mengdebestemmes med påviselig nøyaktighet,
- iii) det benyttes enkeltreststoffmetoder.

39.2. I alle andre tilfeller skal "referanseanalyttene" omfatte
- i) plantevernmidler som forventes påvist i prøvene som analyseres, og
- ii) to eller flere plantevernmidler som forventes å gi dårlig eller varierende respons eller gjenfinning, og
- iii) ett plantevernmiddel som forventes å gi gjentatt god respons og gjenfinning.

Kravene i kategori ii) og iii) kan få anvendelse på kategori i).

NORSK utgave

Tabell 1. Minstefrekvenser for kalibrerings- og gjenfinningsbestemmelser

	"Referanse-plantevernmidler"	**Plantevernmidler som sjelden påvises i varene som analyseres**	**Plantevernmidler som hittil ikke er påvist, eller ikke lenger påvises, i varene som analyseres**
Kalibrering	To nivåer, én innsprøytning av alle analytter før og etter hver bestemmelsessekvens. Sekvensstørrelsen avpasses på en slik måte at responsen fra omsluttende kalibreringer ikke varierer med >20 %	Et løpende program som omfatter alle slike plantevernmidler én gang per ti bestemmelsessekvenser eller hver tredje måned. To nivåer, én innsprøytning av hver før og etter bestemmelsessekvensen	En gang i året eller per undersøkelse. To nivåer, én innsprøytning av hver før og etter bestemmelsessekvensen
Gjenfinning	En for hvert plantevernmiddel i hver analyse- eller ekstraksjonssekvens	En for hvert plantevernmiddel, i takt med den tilsvarende kalibreringsserie som angitt ovenfor	En for hvert plantevernmiddel, i takt med den tilsvarende kalibreringsserie som angitt ovenfor

Merknader:

a) "Referanseplantevernmidler" er definert i underavsnitt 39.1 og 39.2.
b) Når analysen skal omfatte ytterligere plantevernmidler, må referanseplantevernmidlene velges med omhu for å sikre at detektorresponsen på disse viser at reststoffer av andre plantevernmidler vil bli påvist med den påståtte følsomhet.
c) Når kalibrering og gjenfinning av et bestemt plantevernmiddel ikke utføres i sekvenser, er det en risiko for at senere målinger kan vise at resultatene for plantevernmiddelet ikke er gyldige for sekvensene.

Matrisetilpasset kalibrering

40. Den kromatografiske overføring, detektorresponsen og fordelingen ved headspace-analyse kan påvirkes av bestanddeler i prøvematrisen eller løsemidlene mv. (se avsnitt 16). Generelt bør kalibreringsstandarder av plantevernmidler nyframstilles i en matriseekstrakt som gir nøyaktig kalibrering (dvs. er "matrisetilpasset"). Vareblindprøven som benyttes til matrisetilpasning, kan eventuelt – men må ikke – være identisk med prøvene, men ettersom matrisevirkninger er variable og uforutsigbare, må bruken av en ikke-identisk matrise valideres regelmessig. For et gitt plantevernmiddel og en gitt prøve må gyldigheten av matrisen som benyttes til å framstille kalibreringsløsninger, kontrolleres ved å tilsette en kjent mengde plantevernmiddel i prøveekstrakten (mv.), og ved å sammenligne økningen i analyttrespons med responsen på den antatt tilsvarende matrisetilpassede kalibreringsstandarden.

41. Det må utvises forsiktighet når materialet som benyttes til å framstille matrisetilpassede kalibreringer, enten inneholder analytten eller framkaller et detektorsignal som påvirker bestemmelsen av analytten. Flere slike tilfeller er mulige, og hvert av dem kan skape økt usikkerhet om det endelige resultat.

41.1. Tilfeller der analytten forekommer naturlig i alle prøvene, og der bare nivåer som er vesentlig høyere enn de naturlige, er av betydning, f.eks. uorganisk bromid i selleri. Kalibreringen må omfatte et "nullnivå", og blindprøvematerialet velges ut fra sitt lave analyttinnhold. Analyttkonsentrasjonen i blindprøven bestemmes ut fra kalibreringskurvens helling og skjæringspunkt ("nullnivå"), og denne verdien legges til de nominelle kalibreringsnivåer. Blindprøveverdien må ikke trekkes fra de nivåer som påvises i prøvene. "Nullnivået" er dermed lik blindprøvematerialets innhold, og utgjør derfor LCL. Blindprøvematerialet bør homogeniseres for å sikre at LCL forblir uendret fra en sekvens til en annen. Resultater under "nullnivå" uttrykkes som angitt i avsnitt 31.

41.2. Tilfeller der analytten er av naturlig opprinnelse og påvisbar i alle eller de fleste prøver, men der nivået er i nærheten av eller over målverdien for LCL, f.eks. karbondisulfid dannet i *brassica*. Det kan benyttes en mer spesifikk metode (i dette tilfellet for ditiokarbamater), eller målverdien for LCL kan settes vesentlig høyere, noe som krever forsiktighet ved tolking av resultatene.

41.3. Tilfeller der analytten er påvisbar i alle prøver, men ikke forekommer naturlig, f.eks. imazalil i visse sitrusfrukter. Etter at det er nøye bekreftet at det faktisk er en svært hyppig forekomst av målbare restmengder, benyttes en prøve med et svært lavt analyttinnhold til kalibrering som beskrevet i underavsnitt 41.1.

41.4. Tilfeller der "bakgrunnsmengden" ikke skyldes analytten, men påvirkning fra et naturlig eller syntetisk kjemisk stoff som forekommer i noen eller alle prøvene. I dette tilfellet bør det benyttes et mer effektivt rensesystem eller et mer spesifikt påvisningssystem. Når dette ikke er praktisk mulig, og det høyeste nivå som er påvist i "blindprøvematerialet" er under målverdien for LCL, kan det benyttes en metode lik den som er beskrevet i underavsnitt 41.1. I dette tilfellet må resultatene tolkes med forsiktighet, og restmengder >LCL må bekreftes nøye.

42. Ved GC-analyse kreves det normalt både matrisetilpasning av kalibreringsløsninger og "priming" av kolonne/injektor. Primingvirkningen ligner en langvarig matrisevirkning, men er sjelden varig og opphever sjelden matrisevirkningene. Slik priming bør om nødvendig utføres umiddelbart før den første serien av kalibreringsbestemmelser i en analysesekvens.

Plantevernmiddelblandingers innvirkning på kalibreringen

43. Ved kalibrering og gjenfinning kan det benyttes blandede plantevernmiddelstandarder, men påvisningssystemet bør kontrolleres for responslikhet med hensyn til matrisetilpassede plantevernmidler, både hver for seg og blandet. I de (sjeldne) tilfeller der responsen er vesentlig forskjellig, må restinnholdet av de enkelte plantevernmidlene mengdebestemmes med egne kalibreringsstandarder. Unntaksvis kan analyse for reststoffer av flere plantevernmidler kreve framstilling av en særskilt kalibreringsstandard.

Kalibrering for plantevernmidler som er blandinger av isomere mv.

44. Når kalibreringsstandarden for et plantevernmiddel er en blanding av isomere mv., kan det generelt antas at detektorens molarrespons vil være omtrent den samme for hver bestanddel. Enzymprøver (f.eks. kolinesterase) og immunologiske analyser kan imidlertid gi kalibreringsfeil dersom forholdet mellom bestanddelene i standarden er vesentlig annerledes enn for det målte restinnholdet. Slike restinnhold bør mengdebestemmes med et annet påvisningssystem.

Kalibrering ved bruk av derivater eller nedbrytingsprodukter

45. Når plantevernmiddelet påvises som et nedbrytingsprodukt eller derivat, bør kalibreringsløsningene framstilles av en referansestandard av dette nedbrytingsproduktet eller derivatet, dersom en slik standard foreligger.

NORSK utgave

46. Bestemmelse av plantevernmidler som ustabile derivater (f.eks. enkelte Schiff-baser), som ikke kan framstilles som rene standarder, bør unngås.

Kromatografisk integrasjon

47. I analysen undersøkes alle kromatogrammer, og grunnlinjen kontrolleres og justeres etter behov. Når det forekommer interferenstopper, må det fastsettes en konsekvent metode til plassering av grunnlinjen for alle analyser, selv om slike topper ikke kan integreres "korrekt". Også for integrasjon av topper "med hale" må det fastsettes en konsekvent metode. Det kan benyttes data om topphøyde eller toppareal, alt etter hva som gir de mest nøyaktige og repeterbare resultater (basert på gjenfinnings- og kalibreringsdata).

48. Ved kalibrering med blandede isomerstandarder (eller lignende) kan summen av topparealene, summen av topphøydene eller måling av én enkelt bestanddel benyttes, alt etter hvilken metode som er mest nøyaktig.

Analysemetoder

Akseptable analysemetoder

49. I hvilken grad en analysemetode er egnet for et bestemt formål, framgår til dels av metodevalideringen, selv om resultatet i praksis som regel avhenger av analytikeren. Valideringsdata som benyttes til å understøtte valget av metode, bør gjelde et passende utvalg plantevernmidler og prøvematriser, og kan omfatte: i) nøyaktighet og presisjon (reproduserbarhet eller repeterbarhet), helst over et passende intervall av konsentrasjoner, ii) følsomhet, iii) dokumentasjon av spesifisitet og iv) robusthetstest.

50. Analysemetoden bør normalt gi et repeterbart gjenfinningsresultat (for plantevernmidler tilsatt i en mengde på rundt fem ganger sin egen bestemmelsesgrense) på 70-110 % for alle forbindelser det søkes etter, ideelt med et gjennomsnittlig gjenfinningsresultat for hver forbindelse på 80-100 %. Når det på grunn av analysens vanskelighet ikke er mulig å oppnå slik nøyaktighet og presisjon, og det ikke finnes noen tilfredsstillende alternativ metode, må dette tas i betraktning før det treffes håndhevingstiltak. Før det avgjøres at en metode skal benyttes til kontroll, bør analytikerens utførelse av metoden vurderes ved én eller flere gjenfinningsbestemmelser for hver relevant prøvematrise. Når en restmengde skal bestemmes som en fraksjon av to eller flere reststoffbestanddeler, bør metodens prestasjoner vurderes for samtlige bestanddeler.

Metoder til bestemmelse av fettinnhold eller tørrstoffinnhold

51. Når resultater uttrykkes på grunnlag av tørrstoff- eller fettinnhold, må det benyttes en konsekvent metode til å bestemme tørrstoff- eller fettinnholdet. Helst bør metoden valideres mot en godkjent standardmetode.

Gjenfinningsbestemmelser

Prøver, tilsetningsnivåer og anvendelse i analysesekvenser

52. Nøyaktig mengdebestemmelse av reststoffer forutsetter parallell gjenfinningsbestemmelse. Når det er praktisk mulig bestemmes gjenfinningen av alle analytter som søkes i hver analysesekvens. Dersom dette ville kreve urimelig mange gjenfinningsanalyser, f.eks. når et stort antall analytter søkes med selektive detektorer (f.eks. ECD, NPD), er den minste akseptable frekvens av gjenfinningsbestemmelser for ulike kategorier plantevernmidler oppført i tabell 1. Analyse av referansematerialet kan være et alternativ til gjenfinningsbestemmelse, forutsatt at materialet inneholder de relevante analyttene i passende mengder, og at reststoffene er stabile under oppbevaring.

53. Gjenfinning av et plantevernmiddel bestemmes ved tilsetning ("spiking") av analytten eller analyttene i en "blindprøvematrise" som ligner prøven som undersøkes. Tilsetningsnivået kan være 1-10 ganger LCL, ved MRL eller en annen grense som er relevant for de aktuelle prøvene. Det bør helst velges et blindprøvemateriale som vites ikke å inneholde målbare mengder av analytten eller analyttene. Når blindprøvematerialet inneholder en påvisbar mengde analytt (f.eks. uorganisk bromid) eller en forbindelse som gir interferens, bør tilsetningsnivået for gjenfinning være ≥ 5 ganger innholdet i blindprøvematerialet. Analyttkosentrasjonen (eller den tilsynelatende analyttkonsentrasjon) i en slik blindprøvematrise bestemmes ved flere analyser. Det må bekreftes at signalet fra blindprøven stammer fra analytten eller eventuelt kan tilskrives en annen faktor.

54. Så langt det er praktisk mulig bestemmes gjenfinningen av alle bestanddeler som omfattes av MRL. Når et reststoff bestemmes som en felles fraksjon, kan rutinemessig gjenfinning (se tabell 1) fastsettes enten for den bestanddel som det normalt er mest av i reststoffet, eller for den bestanddel som ventes å gi lavest gjenfinning.

Akseptable analyseresultater

55. Uavhengig av tilsetningsnivået kan data fra rutinemessig gjenfinning variere mer enn det repeterbarhetsdata fra metodevalideringen skulle tilsi. Gjenfinningsresultater bør kontrolleres, og det bør treffes korrigerende tiltak i tilfelle av vesentlig avdrift i gjennomsnittlig gjenfinning eller uakseptable resultater. Ved vurdering av gjenfinning ved LCL for dette formål må det utvises stor forsiktighet. Gjenfinningsresultater som avviker fra rutinegjennomsnittet med mer enn to standardavvik, bør undersøkes nærmere, og ved resultater som avviker med mer enn tre standardavvik, er dette et krav. Selv om dette ikke uten videre innebærer at gjenfinningsresultatene er uakseptable, bør sekvensen normalt analyseres på nytt. Generelt kan rutinegjenfinning i intervallet 60-140 % anses som akseptabel (det kreves stor forsiktighet ved tolking av gjenfinningsresultatene når tilsetningsnivået er nær eller på LOD, eller på LCL). Når gjennomsnittet for en rutinegjenfinning nærmer seg intervallets yttergrenser, og når et gjenfinningsresultat ligger langt utenfor dette intervallet, må resultatene for prøvesekvensen vurderes med forsiktighet. Unntaksvis kan en gjennomsnittlig gjenfinning på under 60 % være akseptabel når gjenfinningen er lav, men konstant, og årsaken til dette er velkjent (f.eks. fordelingen av plantevernmidler ved deling). Når det er praktisk mulig bør det imidlertid benyttes en mer nøyaktig metode. Når en sekvens gir uakseptable gjenfinningsresultater, kan man enten gjenopprette akseptabel gjenfinning og analysere alle prøvene i sekvensen på nytt, eller betrakte resultatene som semi-kvantitative.

56. Når gjenfinningen for et plantevernmiddel ligger utenfor intervallet 70-110 % for sekvensen, bør prøver som ifølge analysen inneholder ulovlige restmengder av det aktuelle plantevernmiddelet, analyseres på nytt for å oppnå nøyaktige resultater basert på gjenfinningsdata innenfor intervallet 70-110 %. Dersom det ikke kan oppnås gjenfinningsresultater innenfor dette intervallet, må det ved en eventuell beslutning om å treffe tiltak tas hensyn til at restinnholdet kanskje ikke er påvist med tilstrekkelig nøyaktighet.

57. I visse tilfeller, f.eks. ved direkte analyse av væskeprøver og ved ulike SPME- og headspace-analyser, kan en gjenfinningsbestemmelse være umulig å gjennomføre. Ved direkte analyse av væsker bestemmes nøyaktighet og presisjon ved kalibreringen, idet det forutsettes at det ikke forekommer tap av plantevernmiddel (f.eks. ved adsorpsjon) mellom prøvetaking og analyse. Ved SPME- og headspace-analyse kan nøyaktighet og presisjon avhenge av i hvilken grad analytten er i likevekt under og mellom fasene, og dette bør om mulig dokumenteres.

Egnethetsprøving og analyse av referansematerialer

58. Som nevnt i avsnitt 3, er det av avgjørende betydning å delta regelmessig i relevant egnethetsprøving, slik at det kan treffes egnede tiltak for å rette opp de problemer som avdekkes. I tillegg kan tidligere karakteriserte og homogene interne referansematerialer analyseres regelmessig for å få bekreftet kvaliteten på de analyser som utføres, forutsatt at de aktuelle reststoffene er stabile under oppbevaring.

NORSK utgave

Bekreftelse av resultatene

Prinsipper for bekreftelse

59. Det er umulig å bevise at en prøve er absolutt fri for reststoffer, men resultater under LCL, som dermed ikke skal rapporteres som absolutte tall, anses som bekreftede dersom det foreligger akseptable gjenfinnings- og LCL-data for sekvensen. Ved å fastsette en "rapporteringsgrense" ved LCL unngår man høye og urimelige kostnader forbundet med å bevise at det forekommer eller ikke forekommer reststoffer i så små mengder at opplysningene ikke har noen nytteverdi. Når en analysesekvens ikke omfatter kalibrering eller gjenfinning av et gitt plantevernmiddel, gir de tilsvarende data for referanseplantevernmidlene bare indirekte bevis på at analysen er tilfredsstillende. Slike resultater kan ikke anses som bekreftede, selv om opplysningene kan være nyttige for andre formål.

60. Resultater på eller over LCL må underbygges ytterligere for å bli ansett som bekreftede. Når analysesekvensen ble utført uten kalibrering for det aktuelle plantevernmiddelet, må resultatene anses som foreløpige, og en bekreftelse er absolutt nødvendig. I dette tilfellet er det et minstekrav at det utføres en ny analyse av ekstraktene, med egnet kalibrering for det påviste plantevernmiddelet. Ettersom det aktuelle plantevernmiddelet normalt påvises sjelden (se tabell 1) og derfor kan være uvanlig, bør det helst utføres en ny analyse av prøven med parallell bestemmelse av gjenfinningen.

61. Når det treffes håndhevingstiltak eller andre viktige beslutninger på grunnlag av resultater som overskrider LCL, er akseptable data fra parallell kalibrering og gjenfinning, som må være ytterligere bekreftet, av avgjørende betydning. Hva slags ytterligere bekreftelse som kreves og i hvilket omfang, avhenger av resultatenes relative betydning og av hvor hyppig det påvises lignende reststoffer. Det må gjelde strenge kvalitetskontrollrutiner for bekreftende analyser.

Bekreftelsesmetoder

62. Den påviste analytten skal bekreftes kvantitativt og kvalitativt.

63. Forsøk basert på immunkjemi, kolorimetri, tyntsjiktskromatografi eller elektroninnfangingsdetektorer krever som regel stor grad av bekreftelse fordi de er lite spesifikke. Ved bruk av "selektive" detektorer i forbindelse med GC eller LC, gir en annen kromatografikolonne med vesentlig forskjellig polaritet (eller et annet "spesifikt" påvisningssystem) bare begrenset bekreftelse. Dette kan være tilstrekkelig for små restmengder som forekommer hyppig når en del av restinnholdet også bekreftes ved en mer definitiv metode, men den mer definitive metoden bør fortrinnsvis benyttes i hele forsøket.

64. Når en restmengde overskrider MRL eller ikke burde forekomme i prøven, må resultatet bekreftes ved den minst usikre kjente metode og ved analyse av minst én ytterligere analysemengde. Ved slik gjentatt analyse kan restinnholdet mengdebestemmes enten ved screening eller en bekreftende metode. Antallet gjentatte analyser avhenger av variasjonen i de oppnådde resultater.

Bekreftelse ved massespektrometri

65. MS er en svært pålitelig metode til å bekrefte forekomst av restmengder for de fleste plantevernmidler, men de bekreftende data må oppfylle visse minstekrav. Til kvantitativ bekreftelse bør det normalt benyttes matrisetilpassede kalibreringsstandarder, men referansemassespekteret bør være avledet av referansestandarden eller en løsning av denne i rent løsemiddel. For å unngå forvrengning av ionforholdene, må mengden av materiale som benyttes til referansespekteret, ikke overbelaste detektoren. Bekreftelse av store restmengder kan være liketil, men resultater nær MS-bestemmelsesgrensen må vurderes nærmere i det enkelte tilfelle.

66. Kromatogrammer av relevante ioner bør ha topper (minst tre scanninger og et summert signal/støy-forhold på minst 3:1) med omtrent samme retensjonstid, toppform og responsforhold som for en kalibreringsstandard analysert i samme sekvens. Når kromatogrammer av ioner som regnes som

uvedkommende, omfatter topper med lignende retensjonstid og form, eller slike data ikke foreligger (f.eks. ved "begrenset scanning" eller scanning av utvalgte ioner), kan ytterligere bekreftelse være nødvendig. Når et ion-kromatogram viser tegn på betydelig kromatografisk interferens, må dette ionet ikke legges til grunn for mengdebestemmelse eller identifisering av reststoffer.

67. Spektre bør eventuelt bakgrunnssubtraheres, men bakgrunnen må velges med omhu for å unngå dataforvrenging. Dersom ioner som er analytten uvedkommende, i et toppgjennomsnittsbasert "fullscan-spektrum" (dvs. fra *m/z* 50 til 50 masseenheter større enn "molekylionet") ikke er større enn en firedel av basistoppintensiteten i ioniseringsspektre framkommet ved elektronbeskytning, eller en tidel ved alle andre ioniseringsmetoder, kan spekteret aksepteres som tilstrekkelig bevis på reststoffenes identitet. Når disse grensene overskrides, og de uvedkommende ionene stammer fra kromatografisk overlappende stoffer, kan det subtraheres en alternativ bakgrunn og/eller søkes ytterligere bekreftelse. Intensitetsforholdet bør for de viktigste ionene ligge innenfor 80-120 % av resultatene for standarden. Når et ionkromatogram viser betydelig kromatografisk interferens, bør det aktuelle ionet ikke benyttes til å bestemme intensitetsforholdet, og ytterligere bekreftelse kan være nødvendig. Til mengdebestemmelse av et reststoff benyttes det mest hyppig forekommende ion som ikke viser tegn på kromatografisk interferens. Særlig ved ionisering med elektronbeskytning kan fravær av ioner som gir interferens, tjene som støtte for identifiseringen når analyttspekteret er svært enkelt.

68. Ionisering ved elektronbeskytning eller ytterligere fragmentering av utvalgte ioner (MS/MS), kombinert med fullscan-spektre, gir generelt det mest avgjørende bekreftelse på reststoffenes identitet og mengde. Massespektre basert på mindre energirike prosesser (f.eks. kjemisk ionisering, ionisering ved atmosfærisk trykk) kan være for enkle til å bekrefte identiteten alene. Med mindre analytt-ionenes isotopforhold eller analyttens kromatografiske isomerprofil er svært karakteristisk, vil ytterligere bekreftelse sannsynligvis være nødvendig. Dette kan framskaffes ved i) et annet kromatografisk separasjonssystem, ii) en annen ioniseringsmetode, iii) MS/MS, iv) MS med middels/høy oppløsning eller v) en annen fragmentering ved endring av "kjeglespenningen" i LC-MS. Ved bruk av MS med middels/høy oppløsning eller MS/MS, bør de utvalgte ionene så langt mulig være karakteristiske for plantevernmiddelet og ikke felles for mange organiske forbindelser.

69. Fullscan-spektre gir den mest overbevisende identifikasjon, men følsomheten kan bedres ved scanning av et begrenset masseintervall eller utvalgte ioner. Minstekravet i forbindelse med disse metodene er data fra to ioner med $m/z > 200$, eller tre ioner med $m/z > 100$. Ytterligere bekreftelse (se avsnitt 68) kan være nødvendig i noen tilfeller, og må skaffes til veie når analyttspekteret ikke oppfyller nevnte krav.

Bekreftelse ved et uavhengig laboratorium

70. Når viktige reststoffer ikke kan bekreftes lokalt, kan bekreftelsen eventuelt foretas ved et annet laboratorium.

Rapportering av resultater

Angivelse av resultater

71. Resultater uttrykkes normalt som angitt i definisjonen av MRL, og i mg/kg. For prøver der restmengdene er under LCL, angis resultatene som <(LCL) mg/kg.

Beregning av resultater

72. Restmengdedata bør generelt ikke korrigeres for gjenfinning. Rutinemessig gjenfinning gjør det mulig å kontrollere analyseprestasjonene og gir en generell rettesnor for resultatenes nøyaktighet, men gir ikke nødvendigvis sikre nøyaktighets- og usikkerhetsverdier (se avsnitt 77) for en gitt prøve. Resultatene må ikke korrigeres for blindprøveverdier når disse kan tilskrives analytten (se avsnitt 41).

NORSK utgave

73. Når bekreftede data er basert på én enkelt analysemengde (dvs. at restmengden ikke er ulovlig og reststoffet ikke uvanlig), rapporteres resultatene oppnådd med den påvisningsmetode som anses å være mest nøyaktig. Dette vil som regel være den metode som gir best spesifisitet. Når resultatene er basert på to eller flere metoder som er like nøyaktige, kan gjennomsnittsverdien oppgis.

74. Når to eller flere analysemengder er analysert, oppgis det aritmetiske gjennomsnitt av de mest nøyaktige resultatene fra hver analysemengde. Når prøvene er tilstrekkelig findelt og/eller blandet, bør det relative standardavvik (RSD) mellom analysemengdene ikke overskride 30 % dersom det målte restinnholdet er vesentlig høyere enn bestemmelsesgrensen (LOD). Nær bestemmelsesgrensen kan resultatene variere langt mer, og dette bør tas i betraktning når det avgjøres hvilke tiltak som bør treffes.

75. Når definisjonen av en MRL omfatter to eller flere forbindelser, vil det ofte være overvekt av én av bestanddelene i restmengden. Når bestanddelene påvises hver for seg (og ikke som en felles fraksjon), bør den overordnede rapporteringsgrense for plantevernmiddelet være LCL for den bestanddel som gir lavest molarrespons. Dersom f.eks. LCL for endosulfanisomere er 0,05 mg/kg, og LCL for sulfatmetabolitt er 0,1 mg/kg, bør den overordnede rapporteringsgrense for endosulfan være 0,1 mg/kg. Når referansestandarden inneholder to eller flere bestanddeler som gir lignende molarrespons men i ulike konsentrasjoner, f.eks. blandede klorfenvinfos-isomere, kan rapporteringsgrensen gjelde for den bestanddel som gir størst absolutt respons. Dersom denne framgangsmåten velges, kan mangelen på en karakteristisk bestanddelprofil til støtte for identifiseringen av reststoffer på eller nær rapporteringsgrensen, kreve bruk av en strengere bekreftelsesmetode.

Avrunding av data

76. Ved rapportering av resultater < 0,1 mg/kg, avrundes dataene til ett signifikant siffer, resultater ≥ 0,1 men < 10 mg/kg avrundes til to signifikante siffer, og resultater ≥ 10 mg/kg kan avrundes til tre signifikante siffer eller et helt tall. Disse kravene er ikke nødvendigvis et uttrykk for resultatenes nøyaktighet.

Kvantitativ angivelse av usikkerhet forbundet med resultatene

77. Måleusikkerhet er en nyttig kvantitativ indikator på resultaters pålitelighet. Usikkerhetsdata erstatter ikke behovet for bekreftelse, og tjener framfor alt til å underbygge svært viktige resultater. ISO-reglene for vurdering og angivelse av måleusikkerhet([9]) krever identifisering av potensielle usikkerhetskilder som kan påvirke resultatet. Denne formelle framgangsmåten kan anvendes om nødvendig, men det kan også benyttes en enklere metode, f.eks. bruk av standardavvik for enten repeterbarhet eller intern reproduserbarhet. Disse verdiene kan fastlegges på grunnlag av gjenfinningsdata eller analyse av referansematerialer. Slike usikkerhetsdata må imidlertid gjelde det aktuelle plantevernmiddel og være basert på den relevante matrise, på tilnærmet samme nivå som i prøven. Det kan derfor være nødvendig å framskaffe usikkerhetsdata ved gjenfinning for et intervall konsentrasjoner. Helst bør slike usikkerhetsdata være basert på gjentatt analyse av 5 til 10 delmengder av prøven, og dermed omfatte usikkerheten ved både delprøvetaking og analyse. Usikkerhet kan uttrykkes som resultatets konfidensintervall ved 95 %.

Samsvarsbeslutninger

78. Når det på grunnlag av resultatene skal tas stilling til om en restmengde overskrider en MRL, bør det tas hensyn til konsentrasjonen som er påvist og målingenes pålitelighet ut fra de relevante kvalitetskontrolldata. Beslutninger om eventuelle håndhevingstiltak bør treffes ut fra en vurdering av det enkelte tilfelle.

79. Når de restmengder som er målt i prøver fra et parti varer, ikke overskrider MRL, er partiet i samsvar med MRL.

80. Når resultatene av laboratorieprøver fra et parti varer overskrider MRL, må det ved enhver beslutning om at partiet ikke er i samsvar med gjeldende krav, tas hensyn til i) samtlige resultater som er oppnådd ved gjentatte laboratorieprøver og/eller gjentatte analysemengder, og ii) analysens nøyaktighet og usikkerhet.

([9]) **Anonym (1993), Guide to the expression of uncertainty in measurement (Rettledning for angivelse av måleusikkerhet), ISBN 92-67-10188-9. ISO, Genève, Sveits.**

Generelt forutsetter en beslutning om manglende samsvar tilfredsstillende kalibrering, parallell gjenfinningsbestemmelse og bekreftende data. Når forekomst av et plantevernmiddel er uakseptabel uavhengig av påvist mengde, anses partiet ikke å være i samsvar med gjeldende krav dersom restmengden er på eller over LCL og reststoffets identitet er bekreftet.

81. Når forekomst av en liten restmengde av et plantevernmiddel foranlediger håndhevingstiltak, må det vurderes om det kan ha oppstått krysskontaminering før, i løpet av eller etter prøvetakingen.

Oppbevaring av informasjon

82. Registre over prøvedata, laboratoriejournaler, kromatogrammer, resultattabeller, disketter og bånd med kromatografi- og spektrumdata osv. må oppbevares for eventuell granskning. Etter at rapporten er inngitt, skal slike data oppbevares i fem år for prøver som ikke er i samsvar med gjeldende krav, og i to år for øvrige prøver.

Ordliste	
Sekvens	I forbindelse med ekstraksjon, rensing og lignende er en sekvens en serie prøver som analytikeren (eller gruppen av analytikere) behandler parallelt, vanligvis i løpet av én dag. En sekvens bør omfatte minst én gjenfinnings-bestemmelse. I forbindelse med påvisning er en sekvens en serie bestem-melser som utføres uten betydelig opphold og omfatter alle relevante kalibreringsbestemmelser. Bestemmelsessekvenser kan ha andre betegnelser (jf. engelsk "*analysis run*", "*run sequence*", "*chromatography run*"), men ved bruk av formater som f.eks. plater med 96 hull, utgjør platen en sekvens. En bestemmelsessekvens kan omfatte flere ekstraksjonssekvenser.
Blindprøve	i) En prøve som vites ikke å inneholde påvisbare mengder av analytten som søkes. En ekstrakt (eller lignende) av en slik prøve kan betegnes som en matriseblindprøve. ii) En fullstendig analyse utført bare med løsemidler og reagenser uten prøvemateriale (i visse tilfeller kan det være nødvendig å erstatte prøvemateriale med vann for å gjøre analysen realistisk). Betegnes også som reagensblindprøve eller prosedyreblindprøve.
Omslutning ("*bracketing*")	Tilrettelegging av en bestemmelsessekvens på en slik måte at påvisnings-systemet kalibreres umiddelbart før og etter analysen av prøvene, f.eks. kalibreringsløsning 1, kalibreringsløsning 2, prøve 1.....prøve *n*, kalibreringsløsning 1, kalibreringsløsning 2.
Kalibrering	Bestemmelse av påvisningssystemets respons på analytten for en rekke nærmere angitte konsentrasjoner og på det tidspunkt prøvene analyseres. Løsningene mv. som benyttes for dette formål kan betegnes som kalibreringsløsninger, kalibreringsstandarder eller kalibreringsekstrakter. Kalibrering av detektorrespons må klart skilles fra kalibrering av utstyr til måling av vekt og volum, massekalibrering av massespektrometre osv.
CHEK	En ordning for egnethetsprøving opprettet av *Inspectorate for Health Protection* (Helseverntilsynet), Groningen, Nederland.
ECD	Elektroninnfangingsdetektor (*Electron-capture detector*)

NORSK utgave

ELISA	Enzymmerket antistoffprøve (*Enzyme-linked immuno-sorbent assay*)
EU	Den europeiske union
FAPAS	*Food Analysis Performance Assessment Scheme*, en ordning for egnethetsprøving av metoder til analyse av næringsmidler opprettet av *Ministry for Agriculture, Fisheries and Food* (Ministeriet for landbruk, fiske og næringsmidler), Norwich, UK
FPD	Flammefotometrisk detektor (*flame-photometric detector*); kan være spesifikk for påvisning av svovel eller fosfor
GC	Gasskromatografi (*gas chromatography*) (gass/væskekromatografi) intern reproduserbarhetRepeterbarhet med hensyn til gjenfinning av en analytt ved et laboratorium ved bruk av samme metode gjentatte ganger
Intern reproduserbarhet	Repeterbarhet med hensyn til gjenfinning av en analytt ved et laboratorium ved bruk av samme metode gjentatte ganger
LC	Væskekromatografi (*liquid chromatography*); hovedsakelig høytrykks-væskekromatografi, HPLC
LCL	Laveste kalibrerte nivå (*lowest calibrated level*). Den laveste analytt-konsentrasjon som påvisningssystemet er kalibrert for med hensyn til å bestemme forekomst eller fravær av målbare restmengder. Tilsvarer normalt rapporteringsgrensen.
Nivå	Viser som regel til konsentrasjon (f.eks. mg/kg, µg/ml), men kan også vise til kvantitet (f.eks. ng, pg).
LOD	Bestemmelsesgrense (*limit of determination*)
Matriseblindprøve	Se blindprøve
Matrisetilpasset kalibrering	Se også "kalibrering". Bruk av kalibreringsløsninger, headspace-fordeling, SPME-fibre mv., der alle andre bestanddeler enn analytten ligner på eller påvirker analyseresponsen på samme måte som de tilsvarende løsninger mv. framstilt med prøvene som skal analyseres. Matriseblindprøven (se "blindprøve") framstilles med lignende løsemidler, reagenser, rensing mv. som ved analyse av prøvematerialet. I praksis tilsettes det en mengde plantevernmiddel i en blindprøveekstrakt (eller en blindprøve ved headspace-analyse) av en matrise tilsvarende den som skal analyseres. Målet er i) å kompensere for styrket eller svekket analyttrespons som følge av medekstraherende stoffer ii) å utarbeide et kromatogram for integrasjon med lignende underliggende interferens som i prøven. Matrisen som benyttes, kan være forskjellig fra prøvematrisen dersom det godtgjøres at disse mål er oppfylt.
MRL	Maksimumsverdi for rester av plantevernmidler (*maximum residue limit*)
MS	Massespektrometri

MS/MS	Dobbel massespektrometri, omfatter her også MS^n. En MS-metode der et gitt ion fra den primære ioniseringsprosess isoleres og fragmenteres ved kollisjon eller på annen måte, og produkt-ionene separeres (MS/MS eller MS^2). Metoden kan gjentas flere ganger med en serie produkt-ioner (MS^n), men dette er normalt ikke mulig ved små restmengder.
NPD	Nitrogen/fosfor-detektor (*nitrogen-phosphorus detector*)
"priming"	Foreløpig deaktivering av en kolonne og/eller injektor i forbindelse med GC, ved innsprøytning av en egnet løsning eller ekstrakt umiddelbart før en bestemmelsessekvens innledes. Den økning i analyttrespons som normalt oppstår, skyldes økt overføring. Ekstrakter til priming behøver normalt ikke stamme fra en matrise som er identisk med matrisen til prøvene som skal analyseres. For å unngå ethvert overslep bør primingekstraktene helst ikke inneholde noen påvisbar mengde av plantevernmiddelet.
Prosedyreblindprøve	Se blindprøve
Reagensblindprøve	Se blindprøve
Referanseplantevernmiddel	Et plantevernmiddel som skal inngå i gjenfinnings- og kalibrerings-bestemmelser i hver analysesekvens (avsnitt 33-35)
Referansemateriale	En prøve som er karakterisert med hensyn til innholdet av plante-vernmiddel. Sertifisert referansemateriale er normalt karakterisert ved flere laboratorier med hensyn til plantevernmiddelets konsentrasjon og homogene fordeling. Interne referansematerialer karakteriseres ved ett enkelt laboratorium, og det bør så langt mulig dokumenteres at de er homogene og stabile.
Referansespektrum	Et absorpsjonsspektrum (f.eks. UV eller IR), fluorescensspektrum, spektrum av ioniseringsprodukter (MS) eller lignende, som er avledet av og kan være karakteristisk for analytten. Et referansemassespektrum bør være basert på referansestandarden (eller en løsning av referansestandarden) med det instrument som benyttes til å analysere prøvene, samt under tilsvarende ioniseringsforhold.
Referansestandard	En forholdsvis ren prøve av en analytt (eller intern standard) med kjent renhet. Renheten er normalt >90 %, unntatt for tekniske konsentrater av visse plantevernmidler.
Rapporteringsgrense	Det laveste nivå for rapportering av restmengder i absolutte tall. Rapporteringsgrensen kan tilsvare bestemmelsesgrensen i praksis eller være noe høyere for å begrense analysekostnadene. Den bør være lik det laveste kalibrerte nivå (LCL), som er terskelen for mulig bekreftelse på at en restmengde er tilfredsstillende påvist og kalibrert ved laboratorieforsøk.
RSD	Relativt standardavvik (*relative standard deviation*) (variasjonskoeffisient)

NORSK utgave

SFE	Superkritisk væskeekstraksjon (*supercritical fluid extraction*)
Solidfasefortynning	Fortynning av et plantevernmiddel ved fordeling i et findelt tørrstoff, f.eks. stivelsespulver. Benyttes normalt bare for uløselige analytter som f.eks. komplekse ditiokarbamater.
S/N	Signal/støy-forhold (*signal-to-noise ratio*)
SPME	Mikroekstraksjon i solid fase (*solid phase micro-extraction*)

VEDLEGG III

Arbeidsdokument

Rettledning til EFTA-statene med hensyn til gjennomføringen av EFTAs overvåkningsorgans rekommandasjoner om samordnede kontrollprogrammer for å sikre overholdelse av maksimumsverdiene for rester av plantevernmidler i og på visse produkter av vegetabilsk opprinnelse, herunder frukt og grønnsaker, og med hensyn til utarbeidelsen av EFTA-statenes rapporter om nasjonal kontroll

INNLEDNING

1. Formålet med dette arbeidsdokument er å foreslå løsninger på visse problemer og avklare visse forvirrende situasjoner som har oppstått. Forhåpentlig kan alle EFTA-stater gjennomføre de ulike endringene i denne utgaven av retningslinjene når de framlegger sine rapporter om kontrollen utført i 1998.

DISTRIBUSJON

2. EFTA-statene bør sende sine kontrollrapporter til EFTAs overvåkningsorgan og til hver av de øvrige EFTA-statene (se liste over kontaktpersoner i vedlegg 1).

2.1. EFTA-statene bes særlig sende rapportene direkte til EFTAs overvåkningsorgan med elektronisk post eller på diskett i samsvar med retningslinjene i dette notat, for å lette oppgaven med å sammenholde dem og utarbeide en samlet rapport.

RAPPORTFORMAT

3. Rapportene bør utferdiges i formatet gjengitt i tabell A, B, C og D i arbeidsdokumentets vedlegg (VI/1609/97-rev.5).

3.1. EFTA-statenes rapporter bør også utferdiges i tekstform. Videre bør EFTA-statene utarbeide et sammendrag på én side (400–500 ord) av den kontrollvirksomhet som er utført i løpet av det året rapporten omhandler, om mulig også i engelskspråklig versjon, som kan innarbeides i den europeiske rapporten. I sammendraget bør det skilles mellom det samordnede kontrollprogram på EØS-plan og nasjonale kontrollprogrammer, og det bør særlig omfatte følgende:

3.1.1. en oversikt over statistiske forhold, herunder:

— det samlede antall prøver (ikke analyser) av alle næringsmidler (skal ikke spesifiseres) som er undersøkt,

— det samlede antall prøver (ikke analyser) der det ikke ble påvist restmengder av de plantevernmidler som prøvene ble undersøkt for,

— det samlede antall prøver (ikke analyser) der det ble påvist én eller flere restmengder under MRL,

— det samlede antall prøver (ikke analyser) der det ble påvist én eller flere restmengder over MRL (samlet overskridelse og overskridelse i forhold til gjeldende MRL i EØS oppgis hver for seg),

NORSK utgave

3.1.2. en angivelse av, eller eventuelt et overslag over det samlede antall reststoffer som det er utført analyser for,

3.1.3. en liste over de ti hyppigst påviste reststoffer av plantevernmidler, i fallende rekkefølge,

3.1.4. et sammendrag av rapportens detaljerte opplysninger om prøveantall og kvalitetssikring (se nr. 12).

RAPPORTFORMAT – KRAV TIL DISKETTER/INFORMATIKK

4.1. Med hensyn til resultater fra det samordnede kontrollprogram bør informasjonen presenteres i Excel-tabeller.

4.1.1. Plantevernmidler bør oppføres i engelsk alfabetisk rekkefølge eller i den rekkefølge som er gitt i rekommandasjonen.

RAPPORTER I TABELLFORM

5. I tillegg til sammendraget nevnt i nr. 3.1, bør det utarbeides rapporter i tabellform som fastsatt i vedlegget:

— Tabell A: statistisk oversikt (all plantevernmiddelkontroll)

— Tabell B: melding til EFTAs overvåkningsorgan om det samordnede kontrollprogrammet (særlig kontrolloppgave)

— Tabell C: melding til EFTAs overvåkningsorgan om prøvetaking og kontroll

— Tabell D: nærmere opplysninger om bekreftede restmengder som overskrider MRL (bare harmoniserte MRL på EØS-plan, ikke nasjonale MRL)

— Tabell E: nærmere opplysninger om prøver med flere reststoffer (dvs. to eller flere) i enkeltprøver

MRL PÅ EØS-PLAN OG PÅ NASJONALT PLAN

6. Rekommandasjonene for samordnede kontrollprogrammer til og med året 1997 omfattet bare MRL fastsatt i vedlegg II til direktiv 90/642. Rekommandasjonene fra og med 1999 vil også omfatte MRL fastsatt i vedlegg II til direktiv 86/362. EFTA-statene kan fastsette nasjonale MRL for plantevernmidler eller produkter som ikke omfattes av nevnte direktiver, og kan selvsagt også fastsette nasjonale MRL for plantevernmidler og produkter som omfattes av direktivene, men som det ennå ikke er fastsatt harmoniserte MRL for.

RAPPORTERINGSGRENSER

Rådet for Den europeiske union har ved fastsettelsen av maksimumsverdier for rester av plantevernmidler (MRL) fastlagt rapporteringsgrensen for det enkelte reststoff av plantevernmidler. I prinsippet er rapporteringsgrensen den praktiske grense for mengdebestemmelse i kontrollaboratorienes rutineundersøkelser.

7. EFTA-statene bør utarbeide egne rapporter med opplysninger om problemer knyttet til rapporteringsgrensene, og/eller framheve slike tilfeller med sikte på å finne en løsning.

RUTINEKONTROLL – STIKKPRØVEKONTROLL – TILSYN

8. Nasjonale kontrollprogrammer har aldri vært tilfeldige, ettersom de alltid har tatt sikte på å utnytte begrensede ressurser best mulig ved å fokusere på kjente eller antatte problemområder. I de flerårige nasjonale programmene fokuseres det ofte på visse produkter som kontrolleres fortløpende, og dette utvalget er i regelen basert på bestemte kriterier.

KONTROLL AV OVERHOLDELSE – HÅNDHEVING – SIKTEMÅL

9. Artikkel 4 i rettsakten omhandlet i EØS-avtalens vedlegg II kapittel XII nr. 50 om offentlig kontroll av næringsmidler (rådsdirektiv 89/397/EØF) omfatter også kontroll der det er mistanke om overtredelse. Kontroll med overholdelse av maksimumsverdiene er langt mer enn en målrettet rutinekontroll, og vil ofte være en reaksjon på tidligere funn av restmengder som overskrider MRL. Kontrollen kan finne sted noen dager eller uker etter et slikt funn og/eller i løpet av den etterfølgende produksjons- eller importsesong, og kan innebære at partier beslaglegges inntil analysene er fullført.

9.1. Det er en utbredt oppfattelse at slik kontrollvirksomhet sannsynligvis vil føre til påvisning av flere tilfeller av overskridelser av MRL, men på den annen side kan slik kontrollvirksomhet som er kjent på forhånd, ha forebyggende virkning og dermed føre til at det avdekkes færre tilfeller av overskridelse av MRL.

9.2. EFTA-statene bør vurdere hvilke deler av deres kontrollprogrammer som utgjør klart identifiserbar kontroll med overholdelse av maksimumsverdier, og angi dette i egne tabeller C og D i vedlegget (i endret versjon).

OVERSKRIDELSE AV MRL

10. I tabell D i vedlegget skal det gis visse opplysninger om hver prøve som overskrider MRL. Ved utarbeidelse av de årlige rapportene bør EFTA-statene klart angi hvilke tilfeller som utgjør en overskridelse av MRL. Disse kan omfatte

— tilfeller der analyselaboratoriet har attestert en overskridelse i forbindelse med kvalitetssikring av analysen,

— tilfeller der det er rettet en offisiell advarsel til besitteren av varene som har vært gjenstand for kontroll og prøvetaking,

— tilfeller som har hatt rettslige eller administrative følger, f.eks. søksmål, sanksjoner eller bøter.

FLERE RESTMENGDER I ENKELTPRØVER

11. Tabell E i vedlegget gjelder nærmere opplysninger om prøver der det er påvist restmengder av mer enn to plantevernmidler i enkeltprøver. Tabellen imøtekommer aktuelle bekymringer med hensyn til virkningene av flere restmengder i næringsmidler ved å samle inn data om slike tilfeller, som vil bli formidlet til sakkyndige for vurdering (både toksikologisk og med hensyn til godkjenningspraksis). EFTA-statene bes rapportere om funn av restmengder av plantevernmidler både i forhold til harmoniserte maksimumsverdier og om mulig i forhold til nasjonale maksimumsverdier.

KVALITETSSIKRING

12. Opplysninger om kvalitetssikring i forbindelse med de data som oversendes EFTAs overvåkningsorgan er av stor betydning for arbeidet med kontroll av rester av plantevernmidler, og vil bli innarbeidet i de årlige rapportene.

12.1. EFTA-statene bør oppgi hvilke tiltak som treffes nasjonalt for å sikre kvaliteten på de opplysninger som oversendes EFTAs overvåkningsorgan. Dette bør særlig omfatte tiltak ut over dem som omfattes av de tre områdene der det gjennomføres kvalitetssikring på EF/EØS-plan, dvs. akkreditering av laboratorier, egnethetsprøving og kvalitetskontroll ved analyse av rester av plantevernmidler, dvs. retningslinjene for kontroll av restmengder i EØS.

NORSK utgave

12.1.1. I henhold til bestemmelsene i artikkel 3 i direktiv 93/99/EF om tilleggstiltak i forbindelse med offentlig kontroll av næringsmidler skal laboratorier som analyserer næringsmidler for rester av plantevernmidler være behørig akkrediterte senest 1. november 1998. I EFTAs overvåkningsorgans rekommandasjon for 1997 kreves det nærmere opplysninger om slik akkreditering, og i henhold til rekommandasjonene fra og med 1999 skal disse opplysningene omfatte "akkrediteringstype, akkrediteringsorgan og en kopi av akkrediteringsbeviset". Fra og med 1999 kan EFTAs overvåkningsorgan ikke akseptere opplysninger fra laboratorier i EFTA-statene som ikke er akkrediterte.

12.1.2. EFs egnethetsprøving ble første gang utført i 1997, og målet er å gjennomføre slik egnethetsprøving hvert år. Laboratorienes deltakelse i egnethetsprøvingen vil gjøre det enklere for dem å oppnå akkreditering, og EFTA-statene bør som en forutsetning for å akseptere data som skal oversendes til EFTAs overvåkningsorgan, kreve at det berørte laboratoriet i tillegg til å være akkreditert (se nr. 12.1.1), har deltatt i slik prøving.

VEDLEGG 1

Nasjonal myndighet og kontaktperson for kontroll av rester av plantevernmidler

Nasjonal myndighet
Statens næringsmiddeltilsyn
Postboks 8187 Dep.
N-0034 Oslo, Norge

Kontaktperson
G. Torp Varran
Tlf. +47 22 24 66 50
Faks +47 22 24 66 99
E-post: postmottak@SNT.Dep.telemax.no

(Med hensyn til de øvrige EØS-stater, se rapporten for 1996)

VEDLEGG 2

Plantevernmidler som omfattes av MRL fastsatt i vedlegg II til direktiv 76/895([10]), 86/362, 86/363([11]) og 90/642

Acefat
Klortalonil
Klorpyrifos
Klorpyrifosmetyl
Cypermetrin
Deltametrin
Fenvalerat
Glyfosat
Imazalil
Iprodion
Permetrin
Karbendazim (benomyl, karbendazim, tiofanatmetyl)

([10]) **Rettsakten omhandlet i EØS-avtalens vedlegg II kapittel XII nr. 13.**

([11]) **Rettsakten omhandlet i EØS-avtalens vedlegg II kapittel XII nr. 39.**

CS_2 (maneb, mankozeb, metiram, propineb, zineb)
Metamidofos
Procymidon
Vinklozolin
DDT
Amitrol
Atrazin
Binpakryl
Bromofosetyl
Captafol
Diklorprop
Dinoseb
Dioksation
Endrin
Etylendibromid
Fenklorfos
Heptaklor
Maleinhydrasid
Metylbromid
Parakvat
TEPP
Kamfeklor (toksafen)
2,4,5-T
Daminozid
Lambda-syhalotrin
Propikonazol
Karbofuran
Karbosulfan
Benfurokarb
Furatiokarb
Syflutrin
Metalaksyl
Benalaksyl
Fenarimol
Etefon
Metidation
Metomyl (tiodikarb)
Amitraz
Pirimifosmetyl
Aldikarb
Tiabendazol
Triforin
Endosulfan
Fentin
Forat
Dicofol
Klormekvat
Propyzamid
Propoxur
Disulfoton
Fenbutatinoksid
Triazafos
Diazinon
Mekarbam

NORSK utgave

EF-ORGANER

KOMMISJONEN

Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning 2000/EØS/14/02
(Sak nr. COMP/M.1887 – Crédit Suisse First Boston/Gala Group)

1. Kommisjonen mottok 16. mars 2000 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89([1]), sist endret ved forordning (EF) nr. 1310/97([2]), om en planlagt foretakssammenslutning der Crédit Suisse First Boston, Sveits, overtar kontroll som definert i rådsforordningens artikkel 3 nr. 1 bokstav b) over det britiske foretaket Gala Group Limited ved kjøp av aksjer.

2. De aktuelle foretakene har virksomhet på følgende områder:

   – Crédit Suisse First Boston: globale finansielle tjenester,

   – Gala Group Limited: drift av bingohaller i Det forente kongeriket.

3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt.

4. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte transaksjonen for Kommisjonen.

   Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort i EFT C 86 av 24.3.2000. Merknadene kan sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 2 296 43 01 eller 296 72 44) eller med post, med referanse COMP/M.1887 – Crédit Suisse First Boston/Gala Group, til følgende adresse:

   European Commission
   Directorate-General for Competition
   Directorate B – Merger Task Force
   150, avenue de Cortenberg
   B-1040 Brussel

([1]) EFT L 395 av 30.12.1989, s. 1, rettet ved EFT L 257 av 21.9.1990, s. 13.

([2]) EFT L 180 av 9.7.1997, s. 1, rettet ved EFT L 40 av 13.2.1998, s. 17.

Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.1875 – Reuters/Equant-Project Proton) 2000/EØS/14/03

1. Kommisjonen mottok 16. mars 2000 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89([1]), sist endret ved forordning (EF) nr. 1310/97([2]), om en planlagt foretakssammenslutning der Reuters Group PLC («Reuters») og Equant NV («Equant») ved kjøp av aksjer overtar felles kontroll som definert i rådsforordningens artikkel 3 nr. 1 bokstav b) over et nyopprettet foretak som utgjør et fellesforetak og foreløpig har fått navnet «Project Proton».

2. De aktuelle foretakene har virksomhet på følgende områder:

   – Reuters: mediainformasjon, finansinformasjon, systemer for finansielle transaksjoner,

   – Equant: styrte data- og talebaserte nettjenester,

   – Project Proton: ekstranettjenester basert på internettprotokoller.

3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt.

4. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte transaksjonen for Kommisjonen.

   Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort i EFT C 84 av 23.3.2000. Merknadene kan sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 2 296 43 01 eller 296 72 44) eller med post, med referanse COMP/M.1875 – Reuters/Equant-Project Proton, til følgende adresse:

   European Commission
   Directorate-General for Competition
   Directorate B – Merger Task Force
   150, avenue de Cortenberg
   B-1040 Brussel

([1]) **EFT L 395 av 30.12.1989, s. 1, rettet ved EFT L 257 av 21.9.1990, s. 13.**

([2]) **EFT L 180 av 9.7.1997, s. 1, rettet ved EFT L 40 av 13.2.1998, s. 17.**

NORSK utgave

Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.1876 – Kohlberg Kravis Roberts/Wassall/Zurntobel) 2000/EØS/14/04

1. Kommisjonen mottok 10. mars 2000 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89([1]), sist endret ved forordning (EF) nr. 1310/97([2]), om en planlagt foretakssammenslutning der Kohlberg Kravis Roberts & Co. LP («KKR»), USA, og de opprinnelige aksjeeierne i Zurntobel AG («Zurntobel»), Østerrike, overtar felles kontroll som definert i rådsforordningens artikkel 3 nr. 1 bokstav b) over den nye enheten som oppstår ved sammenslåing av det britiske foretaket Wassall plc («Wassall») og Zurntobel.

2. De aktuelle foretakene har virksomhet på følgende områder:

   – KKR: investering i aksjer,

   – Wassall: i hovedsak fremstilling og levering av belysningsarmatur og komponenter til belysningsarmatur,

   – Zurntobel: i hovedsak fremstilling og levering av profesjonell belysningsarmatur og komponenter til belysningsarmatur.

3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt.

4. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte transaksjonen for Kommisjonen.

   Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort i EFT C 78 av 18.3.2000. Merknadene kan sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 2 296 43 01 eller 296 72 44) eller med post, med referanse COMP/M.1876 – Kohlberg Kravis Roberts/Wassall/Zurntobel, til følgende adresse:

   European Commission
   Directorate-General for Competition
   Directorate B – Merger Task Force
   150, avenue de Cortenberg
   B-1040 Brussel

Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.1882 – Pirelli/BICC General) 2000/EØS/14/05

1. Kommisjonen mottok 14. mars 2000 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89([1]), sist endret ved forordning (EF) nr. 1310/97([2]), om en planlagt foretakssammenslutning der foretaket Pirelli Cavi e Sistemi S.p.A, som kontrolleres av Pirelli S.p.A., ved kjøp av aksjer overtar kontroll som definert i rådsforordningens artikkel 3 nr. 1 bokstav b) over deler av foretaket BICC General, som eies av foretaksgruppen General Cable Corporation. Til de deler som skal overtas, hører produksjonsanlegg i Det forente kongeriket og Italia samt i Asia og Afrika.

2. De aktuelle foretakene har virksomhet på følgende områder:

   – Pirelli Cavi e Sistemi S.p.A.: kabler og systemer, fiberoptikk, kopperstenger,

   – BICC General: energikabler og tilbehør, telekabler, kopperstenger og polymerforbindelser.

([1]) EFT L 395 av 30.12.1989, s. 1, rettet ved EFT L 257 av 21.9.1990, s. 13.

([2]) EFT L 180 av 9.7.1997, s. 1, rettet ved EFT L 40 av 13.2.1998, s. 17.

3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt.

4. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte transaksjonen for Kommisjonen.

   Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort i EFT C 84 av 23.3.2000. Merknadene kan sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 2 296 43 01 eller 296 72 44) eller med post, med referanse COMP/M.1882 – Pirelli/BICC General, til følgende adresse:

   European Commission
   Directorate-General for Competition
   Directorate B – Merger Task Force
   150, avenue de Cortenberg
   B-1040 Brussel

Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.1886 – CGU/Norwich Union) 2000/EØS/14/06

1. Kommisjonen mottok 15. mars 2000 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89([1]), sist endret ved forordning (EF) nr. 1310/97([2]), om en planlagt foretakssammenslutning der CGU plc (UK) fusjonerer fullt ut som definert i rådsforordningens artikkel 3 nr. 1 bokstav a) med Norwich Union plc (UK).

2. De aktuelle foretakene yter forsikringstjenester og beslektede tjenester.

3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt.

4. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte transaksjonen for Kommisjonen.

   Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort i EFT C 84 av 23.3.2000. Merknadene kan sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 2 296 43 01 eller 296 72 44) eller med post, med referanse COMP/M.1886 – CGU/Norwich Union, til følgende adresse:

   European Commission
   Directorate-General for Competition
   Directorate B – Merger Task Force
   150, avenue de Cortenberg
   B-1040 Brussel

([1]) **EFT L 395 av 30.12.1989, s. 1, rettet ved EFT L 257 av 21.9.1990, s. 13.**

([2]) **EFT L 180 av 9.7.1997, s. 1, rettet ved EFT L 40 av 13.2.1998, s. 17.**

NORSK utgave

Vedtak om ikke å gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.1650 – ACEA/Telefónica) 2000/EØS/14/07

Kommisjonen vedtok 1.12.1999 ikke å gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Vedtaket foreligger i uavkortet tekst bare på engelsk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

– som papirversjon ved salgskontorene for De europeiske fellesskaps offisielle publikasjoner,

– i elektronisk form i "CEN"-versjonen av databasen CELEX, under dokumentnummer 399M1650. CELEX er et edb-basert dokumentasjonssystem for Det europeiske fellesskaps regelverk. Nærmere opplysninger om abonnering kan fås ved henvendelse til:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2925 Luxembourg
Tlf.: +352 2929 42455, faks: +352 2929 42763

Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.1895 – Ocean Group/Exel) 2000/EØS/14/08

1. Kommisjonen mottok 13. mars 2000 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89([1]), sist endret ved forordning (EF) nr. 1310/97([2]), om en planlagt foretakssammenslutning der det britiske foretaket Ocean Group Plc (Ocean) og det britiskregistrerte foretaket Exel plc (Exel) fusjonerer som definert i rådsforordningens artikkel 3 nr. 1 bokstav a).

2. De aktuelle foretakene har virksomhet på følgende områder:

   – Ocean: tjenester innen godsspedisjon, logistikktjenester og miljøtjenester,

   – Exel: logistikktjenester.

3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt.

4. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte transaksjonen for Kommisjonen.

   Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort i EFT C 80 av 21.3.2000. Merknadene kan sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 2 296 43 01 eller 296 72 44) eller med post, med referanse COMP/M.1895 – Ocean Group/Exel, til følgende adresse:

   European Commission
   Directorate-General for Competition
   Directorate B – Merger Task Force
   150, avenue de Cortenberg
   B-1040 Brussel

([1]) **EFT L 395 av 30.12.1989, s. 1, rettet ved EFT L 257 av 21.9.1990, s. 13.**

([2]) **EFT L 180 av 9.7.1997, s. 1, rettet ved EFT L 40 av 13.2.1998, s. 17.**

Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.1904 – Carrefour/Gruppo GS) 2000/EØS/14/09

1. Kommisjonen mottok 13. mars 2000 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89([1]), sist endret ved forordning (EF) nr. 1310/97([2]), om en planlagt foretakssammenslutning der foretaket Carrefour ved kjøp av aksjer overtar kontroll som definert i rådsforordningens artikkel 3 nr. 1 bokstav b) over hele Gruppo GS SpA.

2. De aktuelle foretakene har virksomhet på følgende områder:

   – Carrefour: detaljhandel innen dagligvarer i og utenfor Europa,

   – Gruppo GS SpA: detaljhandel innen dagligvarer i Italia.

3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt.

4. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte transaksjonen for Kommisjonen.

   Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort i EFT C 80 av 21.3.2000. Merknadene kan sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 2 296 43 01 eller 296 72 44) eller med post, med referanse COMP/M.1904 – Carrefour/Gruppo GS, til følgende adresse:

   European Commission
   Directorate-General for Competition
   Directorate B – Merger Task Force
   150, avenue de Cortenberg
   B-1040 Brussel

([1]) **EFT L 395 av 30.12.1989, s. 1, rettet ved EFT L 257 av 21.9.1990, s. 13.**

([2]) **EFT L 180 av 9.7.1997, s. 1, rettet ved EFT L 40 av 13.2.1998, s. 17.**

NORSK utgave

Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/EKSF.1325 – EMR/MPRH) 2000/EØS/14/10

1. Kommisjonen mottok 8. mars 2000 melding i henhold til artikkel 66 i traktaten om opprettelse av Det europeiske kull- og stålfellesskap (EKSF-traktaten) om at foretaket European Metal Recycling Limited (EMR) overtar samtlige aksjer i foretaket Mayer Parry Recycling (Holdings) Limited (MPRH).

2. De aktuelle foretakene har virksomhet på følgende områder:

   – EMR: handel med jernskrap og annet metallskrap og tjenester i tilknytning til dette,

   – MPRH: handel med jernskrap og annet metallskrap.

3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under EKSF-traktatens virkeområde. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt.

4. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte transaksjonen for Kommisjonen.

   Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort i EFT C 78 av 18.3.2000. Merknadene kan sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 2 296 43 01 eller 296 72 44) eller med post, med referanse COMP/EKSF.1325 – EMR/MPRH, til følgende adresse:

   European Commission
   Directorate-General for Competition
   Directorate B – Merger Task Force
   150, avenue de Cortenberg
   B-1040 Brussel

Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.1812 – Telefónica/Terra/Amadeus) 2000/EØS/14/11

1. Kommisjonen mottok 9. mars 2000 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89([1]), sist endret ved forordning (EF) nr. 1310/97([2]), om en planlagt foretakssammenslutning der foretakene Terra Networks S.A., som kontrolleres av Telefónica S.A., og Amadeus Global Travel Distribution, som tilhører Air France, Iberia og Lufthansa, ved kjøp av aksjer oppnår felles kontroll som definert i rådsforordningens artikkel 3 nr. 1 bokstav b) over et nyopprettet foretak som utgjør et fellesforetak, og som yter reiselivstjenester til sluttforbrukere via Internett.

2. De aktuelle foretakene har virksomhet på følgende områder:

   – Terra Networks S.A.: utvikling av tjenester i tilknytning til Internett,

   – Amadeus Global Travel Distribution S.A.: reiselivstjenester, særlig i tilknytning til CRS (Computer Reservation System, et edb-basert bestillingssystem).

3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt.

([1]) **EFT L 395 av 30.12.1989, s. 1, rettet ved EFT L 257 av 21.9.1990, s. 13.**

([2]) **EFT L 180 av 9.7.1997, s. 1, rettet ved EFT L 40 av 13.2.1998, s. 17.**

4. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte transaksjonen for Kommisjonen.

Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort i EFT C 76 av 16.3.2000. Merknadene kan sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 2 296 43 01 eller 296 72 44) eller med post, med referanse COMP/M.1812 – Telefónica/Terra/Amadeus, til følgende adresse:

European Commission
Directorate-General for Competition
Directorate B – Merger Task Force
150, avenue de Cortenberg
B-1040 Brussel

Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.1871 – Arrow Electronics/Tekelec) 2000/EØS/14/12

1. Kommisjonen mottok 10. mars 2000 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89([1]), sist endret ved forordning (EF) nr. 1310/97([2]), om en planlagt foretakssammenslutning der foretaket Arrow Electronics, Inc., USA, ved kjøp av aksjer overtar kontroll som definert i rådsforordningens artikkel 3 nr. 1 bokstav b) over hele Tekelec Europe.

2. De aktuelle foretakene har virksomhet på følgende områder:

   – Arrow Electronics, Inc.: engrosdistribusjon av elektroniske komponenter og datamaskinprodukter,

   – Tekelec Europe: engrosdistribusjon av elektroniske komponenter og datamaskinprodukter.

3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt.

4. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte transaksjonen for Kommisjonen.

Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort i EFT C 78 av 18.3.2000. Merknadene kan sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 2 296 43 01 eller 296 72 44) eller med post, med referanse COMP/M.1871 – Arrow Electronics/Tekelec, til følgende adresse:

European Commission
Directorate-General for Competition
Directorate B – Merger Task Force
150, avenue de Cortenberg
B-1040 Brussel

([1]) **EFT L 395 av 30.12.1989, s. 1, rettet ved EFT L 257 av 21.9.1990, s. 13.**

([2]) **EFT L 180 av 9.7.1997, s. 1, rettet ved EFT L 40 av 13.2.1998, s. 17.**

NORSK utgave

Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.1910 – MeritaNordbanken/UniDanmark) 2000/EØS/14/13

1. Kommisjonen mottok 9. mars 2000 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89([1]), sist endret ved forordning (EF) nr. 1310/97([2]), om en planlagt foretakssammenslutning der Nordic Baltic Holding (SV), morselskap i konsernet MeritaNordbanken, overtar kontroll som definert i rådsforordningens artikkel 3 nr. 1 bokstav b) over hele UniDanmark (DK), ved et tilbud om aksjeombytte kunngjort 6. mars 2000.

2. De aktuelle foretakene har virksomhet på følgende områder:

   – Nordic Baltic Holding: morselskap i konsernet MeritaNordbanken med virksomhet innen bank og forsikring hovedsakelig i Sverige og Finland,

   – UniDanmark: virksomhet innen bank og forsikring hovedsakelig i Danmark, samt innen forsikring i Norge.

3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt.

4. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte transaksjonen for Kommisjonen.

   Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort i EFT C 77 av 17.3.2000. Merknadene kan sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 2 296 43 01 eller 296 72 44) eller med post, med referanse COMP/M.1910 – MeritaNordbanken/UniDanmark, til følgende adresse:

   European Commission
   Directorate-General for Competition
   Directorate B – Merger Task Force
   150, avenue de Cortenberg
   B-1040 Brussel

Vedtak om ikke å gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.1716 – GEHE/Herba) 2000/EØS/14/14

Kommisjonen vedtok 12.1.2000 ikke å gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Vedtaket foreligger i uavkortet tekst bare på tysk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

– som papirversjon ved salgskontorene for De europeiske fellesskaps offisielle publikasjoner,

– i elektronisk form i "CDE"-versjonen av databasen CELEX, under dokumentnummer 300M1716. CELEX er et edb-basert dokumentasjonssystem for Det europeiske fellesskaps regelverk. Nærmere opplysninger om abonnering kan fås ved henvendelse til:

  EUR-OP
  Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
  2, rue Mercier
  L-2925 Luxembourg
  Tlf.: +352 2929 42455, faks: +352 2929 42763

([1]) EFT L 395 av 30.12.1989, s. 1, rettet ved EFT L 257 av 21.9.1990, s. 13.

([2]) EFT L 180 av 9.7.1997, s. 1, rettet ved EFT L 40 av 13.2.1998, s. 17.

Vedtak om ikke å gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak nr. COMP/M.1840 – KKR/Bosch Telecom Private Networks) 2000/EØS/14/15

Kommisjonen vedtok 29.2.2000 ikke å gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Vedtaket foreligger i uavkortet tekst bare på engelsk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

– som papirversjon ved salgskontorene for De europeiske fellesskaps offisielle publikasjoner,

– i elektronisk form i "CEN"-versjonen av databasen CELEX, under dokumentnummer 300M1840. CELEX er et edb-basert dokumentasjonssystem for Det europeiske fellesskaps regelverk. Nærmere opplysninger om abonnering kan fås ved henvendelse til:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2925 Luxembourg
Tlf.: +352 2929 42455, faks: +352 2929 42763

Liste over kunngjorte kommisjonsdokumenter(*) 2000/EØS/14/16

Kommisjonen har kunngjort følgende dokumenter:

Kommisjonsvedtak av 17. mars 1999 om statsstøtte gitt av Hellas til foretaket Heracles General Cement Company (se EFT L 66 av 14.3.2000)

Kommisjonsvedtak av 1. juli 1999 om endring av vedtak 94/577/EF av 15. juli 1994 om krav til dyrehelse og utstedelse av veterinærattest ved import av storfesæd fra tredjestater (se EFT L 192 av 24.7.1999)

Kommisjonsvedtak av 6. juli 1999 om fastsettelse av listen over godkjente soner med hensyn til infeksiøs hematopoietisk nekrose og hemoragisk virusseptikemi i Tyskland (se EFT L 192 av 24.7.1999)

Kommisjonsvedtak av 7. juli 1999 om en felles teknisk forskrift for digital trådløs telekommunikasjon (DECT): kombinert DECT/GSM-terminalutstyr (se EFT L 192 av 24.7.1999)

Kommisjonsvedtak av 7. juli 1999 om en felles teknisk forskrift for digital trådløs telekommunikasjon (DECT): utstyr som gir tilgang til det digitale flertjenestenett (ISDN) (2. utgave) (se EFT L 192 av 24.7.1999)

Kommisjonsvedtak av 14. juli 1999 om støtte gitt av Tyskland til foretaket Weida Leder GmbH (Weida), Thüringen (se EFT L 61 av 8.3.2000)

Kommisjonsdirektiv 1999/78/EF av 27. juli 1999 om endring av kommisjonsdirektiv 95/10/EF (se EFT L 209 av 7.8.1999)

Kommisjonsdirektiv 1999/79/EF av 27. juli 1999 om endring av tredje kommisjonsdirektiv 72/199/EØF av 27. april 1972 om fastsettelse av analysemetoder i Fellesskapet i forbindelse med offentlig kontroll av fôrvarer (se EFT L 209 av 7.8.1999)

Kommisjonsvedtak av 28. juli 1999 om endring av kommisjonsvedtak 94/360/EF om mindre hyppig fysisk kontroll av partier med visse produkter som innføres fra tredjestater i henhold til direktiv 90/675/EØF (se EFT L 197 av 29.7.1999)

(*) **Oversettelsen av dokumentenes titler til norsk er foreløpig.**

NORSK utgave

Kommisjonsdirektiv 1999/80/EF av 28. juli 1999 om oppføring av et aktivt stoff (azimsulfuron) i vedlegg I til rådsdirektiv 91/414/EØF om markedsføring av plantefarmasøytiske produkter (se EFT L 210 av 10.8.1999)
Kommisjonsvedtak av 28. juli 1999 om statsstøtte gitt av Forbundsrepublikken Tyskland til foretaket Pittler/Tornos Werkzeugmaschinen GmbH (se EFT L 65 av 14.3.2000)

Kommisjonsmelding av 10. november 1999 om beregning av Fellesskapets gjennomsnittsandel av det liberaliserte elektrisitetsmarked som definert i direktiv 96/92/EF om felles regler for det indre elektrisitetsmarked (se EFT C 330 av 18.11.1999)

Kommisjonsdirektiv 1999/98/EF av 15. desember 1999 om tilpasning til den tekniske utvikling av europaparlaments- og rådsdirektiv 96/79/EF om beskyttelse av fører og passasjerer i motorvogner ved frontkollisjon (se EFT L 9 av 13.1.2000)

Kommisjonsvedtak av 21. desember 1999 om godkjenning av planen for overvåkning og kontroll av salmonella hos fjørfe framlagt av Østerrike (se EFT L 22 av 27.1.2000)

Kommisjonsdirektiv 1999/104/EF av 22. desember 1999 om endring av vedlegget til rådsdirektiv 81/852/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om standarder og protokoller ved analytiske, toksikologisk-farmakologiske og kliniske undersøkelser av væterinærpreparater (se EFT L 3 av 6.1.2000)

Kommisjonsrekommandasjon av 22. februar 2000 om et samordnet program for offentlig kontroll av næringsmidler i 2000 (se EFT L 63 av 10.3.2000)

Kommisjonsvedtak av 24. februar 2000 om fastsettelse av nærmere regler for anvendelse av rådsdirektiv 97/78/EF med hensyn til veitransitt av produkter av animalsk opprinnelse fra én tredjestat til en annen gjennom Det europeiske fellesskap (se EFT L 64 av 11.3.2000)

Kommisjonsvedtak av 24. februar 2000 om endring av rådsvedtak 79/542/EØF og kommisjonsvedtak 92/260/EØF, 93/195/EØF og 93/197/EØF med hensyn til krav til dyrehelse ved midlertidig innførsel, gjeninnførsel og import til Fellesskapet av registrerte hester fra Republikken Korea (se EFT L 64 av 11.3.2000)

Kommisjonsvedtak av 25. februar 2000 om prinsipiell godkjenning av at dokumentene framlagt for grundig undersøkelse med sikte på eventuell oppføring av spinosad i vedlegg I til rådsdirektiv 91/414/EØF om markedsføring av plantefarmasøytiske produkter, er fullstendige (se EFT L 64 av 11.3.2000)

Kommisjonsvedtak av 25. februar 2000 om endring av kommisjonsvedtak 94/652/EF om endring av kommisjonsvedtak 94/652/EF om fastsettelse av en oversikt over og fordelingen av de oppgaver som skal utføres innenfor rammen av samarbeidet mellom medlemsstatene om vitenskapelig undersøkelse av næringsmiddelspørsmål (se EFT L 61 av 8.3.2000)

Kommisjonsvedtak av 3. mars 2000 om endring av vedtak 97/467/EF om utarbeiding av midlertidige lister over virksomheter i tredjestater som medlemsstatene tillater import fra av kaninkjøtt og kjøtt fra oppdrettsvilt (se EFT L 65 av 14.3.2000)

Kommisjonsvedtak av 3. mars 2000 om forlengelse av gyldighetsperioden for vedtak 1999/815/EF om tiltak for å forby markedsføring av leker og barneartikler som kan puttes i munnen av barn under tre år, og som er framstilt av myk PVC som inneholder visse ftalater (se EFT L 68 av 16.3.2000)

Kommisjonsvedtak av 9. mars 2000 om beslutning om ikke å føre opp pyrazofos i vedlegg I til rådsdirektiv 91/414/EØF og om tilbakekalling av tillatelser for plantefarmasøytiske produkter som inneholder dette aktive stoffet (se EFT L 73 av 22.3.2000)

Kommisjonsvedtak av 9. mars 2000 om beslutning om ikke å føre opp monolinuron i vedlegg I til rådsdirektiv 91/414/EØF og om tilbakekalling av tillatelser for plantefarmasøytiske produkter som inneholder dette aktive stoffet (se EFT L 73 av 22.3.2000)

Tjuefemte kommisjonsdirektiv 2000/11/EF av 10. mars 2000 om tilpasning til den tekniske utvikling av vedlegg II til rådsdirektiv 76/768/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kosmetiske produkter (se EFT L 65 av 14.3.2000)

NORSK utgave

Liste over EØS-relevante dokumenter oversendt fra Kommisjonen til Rådet i perioden 21.2. – 3.3.2000

2000/EØS/14/17

Dokumentene kan bestilles fra salgskontorene for De europeiske fellesskaps offisielle publikasjoner(*)

Kode	Katalognr.	Tittel	Vedtatt av Kommisjonen	Oversendt Rådet	Antall sider
COM (2000) 94	CB-CO-00-074-EN-C([1])	Uttalelse fra Kommisjonen i henhold til EF-traktatens artikkel 251 nr. 2 bokstav c) om Europaparlamentets endringer til Rådets felles innstilling med hensyn til forslag til et europaparlaments- og rådsdirektiv om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om ansvarsforsikring for motorvogn og om endring av direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (fjerde direktiv om motorvognforsikring)	22.2.2000	22.2.2000	21
COM (2000) 99	CB-CO-00-088-EN-C	Kommisjonsrapport – Tredje rapport om gjennomføringen av rådsforordning 3577/92 om anvendelse av prinsippet om adgangen til å yte tjenester innen maritim kabotasje (1997-1998)	24.2.2000	24.2.2000	42
COM (2000) 101	CB-CO-00-090-EN-C	Forslag til en rådsforordning om innføring og forvaltning av ensidige fellesskapstollkvoter for visse fiskeriprodukter	25.2.2000	25.2.2000	170
COM (2000) 104	CB-CO-00-097-EN-C	Melding fra Kommisjonen til Rådet og Europaparlamentet –Vurdering av SLIM: Enklere regelverk for det indre marked	28.2.2000	28.2.2000	11
COM (2000) 105	CB-CO-00-095-EN-C	Kommisjonsrapport om gjennomføringen av forordning (EØF) nr. 3118/93 om fastsettelse av vilkårene for transportørers adgang til å utføre innenlands godtransport på vei i en medlemsstat der de ikke er hjemmehørende (kabotasje) – Andre rapport	28.2.2000	28.2.2000	21
COM (2000) 106	CB-CO-00-096-EN-C	Forslag til et europaparlaments- og rådsdirektiv om endring av direktiv 95/50/EF om ensartede framgangsmåter ved kontroll av veitransport av farlig gods	28.2.2000	28.2.2000	10
COM (2000) 112	CB-CO-00-102-EN-C	Uttalelse fra Kommisjonen i henhold til EF-traktatens artikkel 251 nr. 2 bokstav c) om Europaparlamentets endringer til Rådets felles innstilling med hensyn til forslag til et europaparlaments- og rådsdirektiv om harmonisering av kvalifikasjonskrav til sikkerhetsrådgivere for transport av farlig gods med jernbane, på vei eller innlands vannvei	29.2.2000	1.3.2000	4
COM (2000) 117	CB-CO-00-105-EN-C	Endret forslag til en europaparlaments- og rådsforordning om fordeling av tillatelser for tunge lastebiler som kjører i Sveits	29.2.2000	1.3.2000	10
COM (2000) 96	CB-CO-00-082-EN-C	Uttalelse fra Kommisjonen i henhold til EF-traktatens artikkel 251 nr. 2 bokstav c) om Europaparlamentets endringer til Rådets felles innstilling med hensyn til forslag til en europaparlaments- og rådsforordning om stoffer som bryter ned ozonlaget	2.3.2000	3.3.2000	45

(*) Oversettelsen av dokumentenes titler til norsk er foreløpig.

([1]) "EN" viser til den engelske utgaven av COM-dokumentet.

Informasjonsprosedyre – tekniske forskrifter 2000/EØS/14/18

Europaparlaments- og rådsdirektiv 98/34/EF av 22. juni 1998 om en informasjonsprosedyre for standarder og tekniske forskrifter samt regler for informasjonssamfunnstjenester (EFT L 204 av 21.7.1998, s. 37, og EFT L 217 av 5.8.1998, s. 18).

Meldinger om forslag til tekniske forskrifter mottatt av Kommisjonen

Referanse([1])	Tittel	Stillstandsperioden på tre måneder utløper([2])
2000-0047-D	Endring av bestemmelser om sykler og tekniske krav	**29.5.2000**
2000-0070-NL	Regler for trykkapparater; lagringstanker (utkast G 0801 F/99-12)	**25.5.2000**
2000-0071-UK	Kunngjøring om mål og vekt (rusdrikker) (endring) 2000	**23.5.2000**
2000-0072-UK	Forskrifter om måleutstyr (kapasitetsmål) (endring) 2000	**23.5.2000**
2000-0073-UK	Forskrifter om veieutstyr (båndvekter) 2000	**23.5.2000**
2000-0074-NL	Endring 1999/1 til forskrift fra markedsføringsrådet for hagebruksvekster om dyrking av og handel med blomsterløk 1999	**26.5.2000**
2000-0075-NL	Forskrift om transport av farlig husholdningsavfall 2000	**26.5.2000**
2000-0076-F	Forskrift om endring av forskrift av 5. august 1992 om maksimumsverdier for rester av plantevernmidler på og i visse produkter av vegetabilsk opprinnelse	**25.5.2000**
2000-0077-F	Forskrift om endring av forskrift av 10. februar 1989 om maksimumsverdier for rester av plantevernmidler på og i korn til konsum	**25.5.2000**
2000-0078-F	Utkast til forskrift om gjennomføring av artikkel L 214-1 i forbrukerloven med hensyn til blekemidler og blekemiddelkonsentrater	**25.5.2000**
2000-0079-IRL	Lisenskrav for faste tjenester (punkt-til-punkt-radioforbindelser)	**25.5.2000**
2000-0080-IRL	Lisenskrav for mobiltjenester	**25.5.2000**
2000-0081-IRL	Lisenskrav for jordbaserte kringkastingstjenester	**25.5.2000**
2000-0082-IRL	Tillatt sambandsutstyr over korte avstander i Irland	**25.5.2000**
2000-0083-IRL	Lisenskrav for tjenester innenfor frekvenser som er forbeholdt mobiltelefoni, UMTS, fast trådløs punkt-til-multipunkt-tilknytning, skipsradio, radiopeiling, radioposisjonsbestemmelse, radionavigasjon, meteorologiske tjenester, faste HF-radiotjenester, amatørradio og diverse andre radiotjenester	**25.5.2000**
2000-0084-NL	Forskrift om endring av forskrift om hygiene og sikkerhet ved svømmeanlegg (utvides til også å omfatte badeanstalter, skille mellom ulike typer svømmebasseng, endring av badevannstandarder, fastsettelse av nærmere regler for forebygging av Legionella, endring av offisiell tittel)	**5.6.2000**
([3]) ([4]) ([5])		

([1]) **År - registreringsnummer - opprinnelsesmedlemsstat.**

([2]) **I denne perioden kan utkastet ikke vedtas.**

([3]) **Ingen stillstandsperiode ettersom Kommisjonen har godkjent at det er grunn til å treffe hastevedtak.**

([4]) **Ingen stillstandsperiode ettersom tiltaket berører tekniske spesifikasjoner eller andre krav forbundet med skatte- eller finanstiltak; jf. artikkel 1 nr. 11 annet ledd tredje strekpunkt i direktiv 98/34/EF.**

([5]) **Informasjonsrutinen avsluttet.**

NORSK utgave

Kommisjonen viser til Domstolens dom av 30. april 1996 i sak C-194/94 (CIA Security). Ifølge Domstolens utlegning skal artikkel 8 og 9 i direktiv 83/189/EØF tolkes slik at enkeltpersoner kan påberope seg disse artiklene overfor nasjonale domstoler, som plikter å avvise anvendelse av nasjonale tekniske forskrifter som ikke er meldt i samsvar med direktivet.

Dommen bekrefter Kommisjonens melding av 1. oktober 1986 (EFT nr. C 245 av 1.10.1986, s. 4).

Manglende overholdelse av meldingsplikten medfører derfor at de berørte tekniske forskrifter ikke får anvendelse, og følgelig ikke kan gjøres gjeldende overfor enkeltpersoner.

Ytterligere opplysninger om meldingene kan fås ved henvendelse til de nasjonale avdelinger som er oppført på følgende liste:

LISTE OVER NASJONALE AVDELINGER MED ANSVAR FOR HÅNDTERINGEN AV DIREKTIV 98/34/EF

BELGIA

Institut belge de normalisation/Belgisch Instituut voor Normalisatie
Avenue de la Brabançonne/Brabançonnelaan 29
B-1040 Bruxelles/Brussel

Madame Hombert
Tlf.: (32-2) 738 01 10
Faks: (32-2) 733 42 64
X400:O=GW;P=CEC;A=RTT;C=BE;DDA:RFC-822=CIBELNOR(A)IBN.BE
E-post: cibelnor@ibn.be

Madame Descamps
Tlf.: (32 2) 206 46 89
Faks: (32 2) 206 57 45
E-post: normtech@pophost.eunet.be

DANMARK

Erhvervsfremme Styrelsen
Dahlerups Pakhus
Lagelinie Allé 17
DK-2100 København Ø

Keld Dybkjær
Tlf.: (45) 35 46 62 85
Faks: (45) 35 46 62 03
X400:C=DK;A=DK400;P=EFS;S=DYBKJAER;G=KELD
E-post: kd@efs.dk

TYSKLAND

Bundesministerium für Wirtschaft und Technologie
Referat V D 2
Villenomblerstraße 76
D-53123 Bonn

Herr Shirmer
Tlf.: (49 228) 615 43 98
Faks: (49 228) 615 20 56
X400:C=DE;A=BUND400;P=BMWI;O=BONN1;S=SHIRMER
E-post: Shirmer@BMWI.Bund400.de

HELLAS

Ministry of Development
General Secretariat of Industry
Michalacopoulou 80
GR-115 28 Athens
Tlf.: (30 1) 778 17 31
Faks: (30 1) 779 88 90

ELOT
Acharnon 313
GR-11145 Athens

M. Melagrakis
Tlf.: (30 1) 212 03 00
Faks: (30 1) 228 62 19
E-post: 83189@elot.gr

SPANIA

Ministerio de Asuntos Exteriores
Secretaría de Estado de politica exterior y para la Unión Europea
Dirección General de Coordinación del Mercado Interior y otras Políticas Comunitarias
Subdirección general de asuntos industriales, energeticos, transportes, comunicaciones y medio ambiente
c/Padilla 46, Planta 2ª, Despacho 6276
E-28006 Madrid

Sra. Nieves García Pérez
Tlf.: (34-91) 379 83 32

Sra. María Ángeles Martínez Álvarez
Tlf.: (34-91) 379 84 64
Faks: (34-91) 575 56 29/575 86 01/431 55 51
X400:C=ES;A=400NET;P=MAE;O=SEPEUE;S=D83-189

FRANKRIKE

Délégation interministérielle aux normes
SQUALPI
22, rue Monge
F-75005 Paris

Madame Piau
Tlf.: (33 1) 43 19 51 43
Faks: (33 1) 43 19 50 44
E-post: suzanne.piau@industrie.gouv.fr
X400:C=FR;A=ATLAS;O=TEDECO;S=IDMI-SQUAL

IRLAND

NSAI
Glasnevin
Dublin 9
Ireland

Mr. Owen Byrne
Tlf.: (353 1) 807 38 66
Faks: (353 1) 807 38 38
X400:C=IE;A=EIRMAIL400;P=NRN;0=NSAI;S=BYRNEO
E-post: byrneo@nsai.ie

ITALIA

Ministero dell'Industria, del commercio e dell'artigianato
via Molise 2
I-00100 Roma

Signor P. Cavanna
Tlf. (39 06) 47 88 78 60
X400:C=IT;A=MASTER400;P=GDS;OU1=M.I.C.A-ISPIND;
DDA:CLASSE=IPM;DDA:ID-NODO=BF9RM001;S=PAOLO CAVANNA

Signor E. Castiglioni
Tlf.: (39 06) 47 05 30 69/47 05 26 69
Faks: (39 06) 47 88 77 48
E-post: Castiglioni@minindustria.it

LUXEMBOURG

SEE — Service de l'Énergie de l'État
34, avenue de la Porte-Neuve
BP 10 L-2010 Luxembourg

Monsieur J.P. Hoffmann
Tlf.: (352) 46 97 46 1
Faks: (352) 22 25 24
E-post: jean-paul.hoffmann@eg.etat.lu

NEDERLAND

Ministerie van Financiën — Belastingsdienst — Douane
Centrale Dienst voor In- en uitvoer (CDIU)
Engelse Kamp 2
Postbus 30003
9700 RD Groningen
Nederland

Den heer J.G . van der Heide
Tlf.: (31 50) 523 91 78
Faks: (31 50) 523 92 19

Mevrouw H. Boekema
Tlf.: (31 50) 523 92 75
X400:C=NL;A=400NET;P=CDIU;OU1=CDIU;S=NOTIF

ØSTERRIKE

Bundesministerium für wirtschaftliche Angelegenheiten
Abt. II/1
Stubenring 1
A-1011 Wien

Frau Haslinger-Fenzl
Tlf.: (43 1) 711 00 55 22/711 00 54 53
Faks: (43 1) 715 96 51
X400:S=HASLINGER;G=MARIA;O=BMWA;P=BMWA;
A=GV;C=AT
E-post: maria.haslinger@bmwa.gv.at
X400:C=AT;A=GV;P=BMWA;O=BMWA;OU=TBT;S=POST

NORSK utgave

PORTUGAL

Instituto português da Qualidade
Rua C à Avenida dos Três vales
P-2825 Monte da Caparica

Sra. Cândida Pires
Tlf.: (351 1) 294 81 00
Faks: (351 1) 294 81 32
X400:C=PT;A=MAILPAC;P=GTW-MS;O=IPQ;OU1=IPQM;S=DIR83189

FINLAND

Kauppa- ja teollisuusministeriö
Ministry of Trade and Industry
Aleksanterinkatu 4
PL 230
FIN-00171 Helsinki

Petri Kuurma
Tlf.: (358 9) 160 36 27
Faks: (358 9) 160 40 22
E-post: petri.kuurma@ktm.vn.fi
Vevside: http://www.vn.fi/ktm/index.html
X400:C=FI;A=MAILNET;P=VN;O=KTM;S=TEKNISET;G=MAARAYKSET

SVERIGE

Kommerskollegium
(National Board of Trade)
Box 6803
S-11386 Stockholm

Kerstin Carlsson
Tlf.: (46) 86 90 48 00
Faks: (46) 86 90 48 40
E-post: kerstin.carlsson@kommers.se
X400:C=SE;A=400NET;O=KOMKOLL;S=NAT NOT POINT
Vevside: http://www.kommers.se

DET FORENTE KONGERIKE

Department of Trade and Industry
Standards and Technical Regulations Directorate 2
Bay 327
151 Buckingham Palace Road
London SW 1 W 9SS
United Kingdom

Mrs. Brenda O'Grady
Tlf.: (44) 17 12 15 14 88
Faks: (44) 17 12 15 15 29
X400:S=TI, G=83189, O=DTI, OU1=TIDV, P=HMG DTI, A=Gold 400,
C=GB
E-post: uk98-34@gtnet.gov.uk
Vevside: http://www.dti.gov.uk/strd

EFTA-ESA

EFTAs overvåkningsorgan (DRAFTTECHREGESA)
X400:O=gw;P=iihe;A=rtt;C=be;DDA:RFC822=Solveig.Georgsdottir@surv.efta.be
C=BE;A=BT;P=EFTA;O=SURV;S=DRAFTTECHREGESA
E-post: Solveig.Georgsdottir@surv.efta.be

DOMSTOLEN

Informasjon fra De europeiske fellesskaps domstol([1]) 2000/EØS/14/19

Domstolens dom (femte kammer) av 13. januar 2000 i sak C-220/98 (anmodning om en foreløpig kjennelse fra Landgericht Köln): Estée Lauder Cosmetics GmbH & Co. OHG mot Lancaster Group GmbH (fritt varebytte – markedsføring av kosmetiske produkter som inneholder ordet «lifting» – EF-traktatens artikkel 30 og 36 (nå etter endringen artikkel 28 EF og 30 EF) – direktiv 76/768/EØF).

Domstolens dom (femte kammer) av 13. januar 2000 i sak C-254/98 (anmodning om en foreløpig kjennelse fra Oberster Gerichtshof): Schutzverband gegen unlauteren Wettbewerb mot TK-Heimdienst Sass GmbH (EF-traktatens artikkel 30 (nå etter endringen artikkel 28 EF) – ambulerende salg av baker-, slakter- og dagligvarer – territorial begrensning).

Domstolens dom (sjette kammer) av 27. januar 2000 i sak C-23/98 (anmodning om en foreløpig kjennelse fra Hoge Raad der Nederlanden, Nederland): Staatssecretaris van Financiën mot J. Heerma (sjette MVA-direktiv – transaksjoner mellom en partner og et partnerskap).

Domstolens dom (sjette kammer) av 27. januar 2000 i sak C-164/98 P: DIR International Film Srl mfl mot Kommisjonen for De europeiske fellesskap (MEDIA-programmet – vilkår for å yte lån – skjønn – grunngiving).

Domstolens beslutning av 26. november 1999 i sak C-440/98 (anmodning om en foreløpig kjennelse fra Corte dei Conti): fornyet prøving *ex post facto* av sak mot Radiotelevisione Italiana SpA (RAI) (EF-traktatens artikkel 177 (nå artikkel 234 EF) – definisjon av ”en domstol i en medlemsstat” – fellesskapsregler for offentlige innkjøp).

Domstolens beslutning (fjerde kammer) av 9. desember 1999 i sak C-299/98 P: CPL Imperial 2 SpA og Unifrigo Gadus Srl mot Kommisjonen for De europeiske fellesskap (anke – oppkreving av toll i etterkant av klarering – forordning (EØF) nr. 1697/79 – forordning (EØF) nr. 2454/93 – anke som åpenbart ikke kan tas opp til realitetsbehandling, og som åpenbart er ubegrunnet).

Domstolens beslutning (fjerde kammer) av 16. desember 1999 i sak C-104/99 (anmodning om en foreløpig kjennelse fra Commissione Tributaria Provinciale di Brindisi): Oleifici Italiani SpA mot Direzione Regionale delle Entrate per la Puglia (rettergangsordningens artikkel 104 nr. 3 – et åpenbart identisk spørsmål).

Domstolens beslutning (første kammer) av 16. desember 1999 i sak C-259/99 P: Karola Gluiber mot Rådet for Den europeiske union og Kommisjonen for De europeiske fellesskap (anke som åpenbart ikke kan tas opp til realitetsbehandling, og som åpenbart er ubegrunnet).

Sak C-412/99: Søksmål anlagt 28. oktober 1999 av Kommisjonen for De europeiske fellesskap mot Republikken Østerrike.

Sak C-415/99: Anmodning om en foreløpig kjennelse fra High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Patent Court), ved nevnte domstols beslutning av 22. juli 1999 i sak 1) Levi Strauss & Co. (et amerikansk foretak underlagt lovgivningen i staten Delaware), og 2) Levi Strauss (UK) Ltd mot 1) Tesco Stores Ltd og 2) Tesco plc.

([1]) **EFT nr. C 79 av 18.3.2000.**

NORSK utgave

Sak C-416/99: Anmodning om en foreløpig kjennelse fra High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Patent Court), ved nevnte domstols beslutning av 22. juli 1999 i sak 1) Levi Strauss & Co. (et amerikansk foretak underlagt lovgivningen i staten Delaware), og 2) Levi Strauss (UK) Ltd mot Costco UK Ltd.

Sak C-481/99: Anmodning om en foreløpig kjennelse fra Bundesgerichtshof ved nevnte domstols beslutning av 30. november 1999 i saken Georg og Helga Heininger mot Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG.

Sak C-483/99: Søksmål anlagt 21. desember 1999 av Kommisjonen for De europeiske fellesskap mot Republikken Frankrike.

Sak C-485/99 til C-492/99: Anmodning om en foreløpig kjennelse fra Tribunale di Brescia, Seconda Sezione Stralcio (Brescia førsteinstansdomstol, annet kammer [avviklinger], ved nevnte domstols beslutning av 28. oktober 1999 i sak C-485/99, ved beslutning av 30. oktober 1999 i sak C-486/99, C-487/99, C-488/99 og C-492/99 og ved beslutning av 10. november 1999 i sak C-489/99, C-490/99 og C-491/99: Gottinghen SpA mfl mot Ministero delle Finanze.

Sak C-495/99: Søksmål anlagt 21. desember 1999 av Kommisjonen for De europeiske fellesskap mot Republikken Frankrike.

Sak C-496/99 P: Anke inngitt 21. desember 1999 av Kommisjonen for De europeiske fellesskap mot dom avsagt 14. oktober 1999 av annet kammer ved De europeiske fellesskaps førsteinstansdomstol i forente saker T-191/96 og T-106/97 for så vidt som dommen er relatert til sak T-191/96 mellom C.A.S. Succhi di Frutta SpA, Borgonovo, Castagnaro di Verona, og Kommisjonen for De europeiske fellesskap.

Sak C-499/99: Søksmål anlagt 22. desember 1999 av Kommisjonen for De europeiske fellesskap mot Kongeriket Spania.

Sak C-500/99 P: Anke inngitt 22. desember 1999 av Conserve Italia Soc. Coop. arl, St Lazzaro di Savena, mot dom avsagt 12. oktober 1999 av tredje kammer ved De europeiske fellesskaps førsteinstansdomstol i sak T-216/96 mellom Conserve Italia Soc. Coop. arl og Kommisjonen for De europeiske fellesskap.

Sak C-501/99: Søksmål anlagt 22. desember 1999 av Kommisjonen for De europeiske fellesskap mot Republikken Frankrike.

Sak C-502/99: Søksmål anlagt 22. desember 1999 av Kommisjonen for De europeiske fellesskap mot Republikken Frankrike.

Sak C-503/99: Søksmål anlagt 22. desember 1999 av Kommisjonen for De europeiske fellesskap mot Kongeriket Belgia.

Sak C-504/99: Søksmål anlagt 22. desember 1999 av Kommisjonen for De europeiske fellesskap mot Kongeriket Belgia.

Sak C-505/99: Søksmål anlagt 22. desember 1999 av Kommisjonen for De europeiske fellesskap mot Kongeriket Belgia.

Sak C-506/99: Søksmål anlagt 22. desember 1999 av Kommisjonen for De europeiske fellesskap mot Republikken Portugal.

Sak C-507/99: Anmodning om en foreløpig kjennelse fra College van Beroep voor het Bedrijfsleven ved nevnte domstols beslutning av 19. oktober 1999 i saken Denkavit Nederland BV mot 1) Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij og 2) Voedselvoorzieningsin- en verkoopbureau.

Sak C-508/99: Anmodning om en foreløpig kjennelse fra Verwaltungsgerichshof ved nevnte domstols beslutning av 16. desember 1999 i saken Palais am Stadtpark Hotelbetriebsges.m.b.H. & Co KG mot Finanzlandesdirektion für Wien, Niederösterreich und Burgenland.

Sak C-512/99: Søksmål anlagt 28. desember 1999 av Republikken Tyskland mot Kommisjonen for De europeiske fellesskap.

Sak C-515/99 og C-519 til C-540/99: Anmodning om en foreløpig kjennelse fra Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg ved nevnte domstols beslutning av 22. desember 1999 i ankesakene vedrørende 1) Hans Reisch og 28 andre, 2) Bürgermeister der Landeshauptstadt Salzburg, 3) Grundverkehrsbeauftragter des Landes Salzburg og 4) Grundverkehrslandeskommission des Landes Salzburg.

Sak C-516/99: Anmodning om en foreløpig kjennelse fra Berufungssenat V ved Finanzlandesdirektion für Wien, Niederösterreich und Burgenland ved nevnte domstols beslutning av 2. desember 1999 i saken Walter Schmid mot Finanzamt for 9., 18. og 19. distrikt i Wien.

Sak C-517/99: Anmodning om en foreløpig kjennelse fra Bundespatentgericht ved nevnte domstols beslutning av 20. oktober 1999 i saken Merz & Krell GmbH & Co.

Sak C-6/00: Anmodning om en foreløpig kjennelse fra Verwaltungsgerichtshof ved nevnte domstols beslutning av 16. desember 1999 i saken A.S.A. Abfall Service AG mot den føderale miljø-, ungdoms- og familieminister.

Sak C-10/00: Søksmål anlagt 13. januar 2000 av Kommisjonen for De europeiske fellesskap mot Republikken Italia.

Sak C-14/00: Søksmål anlagt 18. januar 2000 av Kommisjonen for De europeiske fellesskap mot Republikken Italia.

Sak C-16/00: Anmodning om en foreløpig kjennelse fra Tribunal Administratif de Lille (4. kammer) ved nevnte domstols dom av 6. januar 2000 i saken Cibo Participations S.A. mot Directeur Régional des Impôts du Nord-Pas-de-Calais.

Sak C-18/00: Anmodning om en foreløpig kjennelse fra Tribunale di Asti – Ufficio del Giudice per le Indagini Preliminari ved beslutning av 17. desember 1999 i en verserende straffesak mot Maurizio Periono.

Sak C-20/00: Anmodning om en foreløpig kjennelse fra Court of Session, Skottland, ved nevnte domstols begjæring av 11. januar 2000 i saken Booker Aquaculture Limited, som driver virksomhet under navnet Marine Harvest McConnell, mot de skotske ministrer.

Sak C-21/00: Anmodning om en foreløpig kjennelse fra Ufficio del Giudice di Pace di Massa ved beslutning av 8. oktober 1999 i en verserende sak mellom Hamadeh Adnan og Società Fiat Sava SpA.

Sak C-22/00: Søksmål anlagt 27. januar 2000 av Kommisjonen for De europeiske fellesskap mot Irland.

Sak C-33/00: Søksmål anlagt 8. februar 2000 av Kommisjonen for De europeiske fellesskap mot Kongeriket Belgia.

Sak C-34/00: Søksmål anlagt 8. februar 2000 av Kommisjonen for De europeiske fellesskap mot Kongeriket Belgia.

Avskriving i registeret av sak C-204/99: Kommisjonen for De europeiske fellesskap mot Storhertugdømmet Luxembourg.

NORSK utgave

Avskriving i registeret av sak C-317/98: Procuratore della Repubblica mot Claudio Chiarotti og Antonino Chillemi.

Avskriving i registeret av sak C-337/99: Kommisjonen for De europeiske fellesskap mot Kongeriket Belgia.

Avskriving i registeret av sak C-115/99: Kongeriket Sverige mot Rådet for Den europeiske union.

Avskriving i registeret av sak C-461/98: Kommisjonen for De europeiske fellesskap mot Republikken Østerrike.

Avskriving i registeret av sak C-436/99 P: Karl Meyer mot Kommisjonen for De europeiske fellesskap.

Avskriving i registeret av sak C-252/98: Kommisjonen for De europeiske fellesskap mot Republikken Frankrike.

Avskriving i registeret av sak C-272/99: Kommisjonen for De europeiske fellesskap mot Storhertugdømmet Luxembourg.

Informasjon fra De europeiske fellesskaps førsteinstansdomstol([1]) 2000/EØS/14/20

Førsteinstansdomstolens dom (annet kammer med utvidet sammensetning) av 15. desember 1999 i forente saker T-132/96 og T-143/96: Freistaat Sachsen mfl mot Kommisjonen for De europeiske fellesskap (statsstøtte – kompensasjon for økonomiske ulemper som følge av delingen av Tyskland – alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi – regionutvikling på det økonomiske plan – Fellesskapets rammebestemmelser for statsstøtte til bilindustrien).

Førsteinstansdomstolens dom av 27. januar 2000 i sak T-256/97: Bureau Européen des Unions de Consommateurs (BEUC) mot Kommisjonen for De europeiske fellesskap (antidumpingsak – forbrukersammenslutning – avslag på begjæring om å anses som berørt part – avtale om tillempning av artikkel VI i GATT-avtalen av 1994 – artikkel 6 nr. 7 og artikkel 21 i rådsforordning (EF) nr. 384/96).

Førsteinstansdomstolens dom i sak T-290/97: Mehibas Dordtselaan BV mot Kommisjonen for De europeiske fellesskap (søksmål om oppheving – import av fjørfe – artikkel 13 i forordning (EØF) nr. 1430/79 – kommisjonsvedtak om ikke å foreta tilbakebetaling av landbruksavgifter – tilbakekalling av vedtak – erklæring om saksdokumentene – gyldighet – berettigede forventninger – rettssikkerhet – åpenbart uriktige vurderinger – grunngivingsplikt).

Førsteinstansdomstolens dom av 12. januar 2000 i sak T-19/99: DKV Deutsche Krankenversicherung AG mot Harmoniseringskontoret i det indre marked (varemerker, mønstre og modeller) (Harmoniseringskontoret) (fellesskapsvaremerke – ordet «Companyline» – absolutt grunnlag for å hindre registrering – artikkel 7 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 40/94).

Førsteinstansdomstolens beslutning (femte kammer med utvidet sammensetning) av 13. desember 1999 i sak T-268/94: Tyco Toys (UK) Ltd mfl mot Kommisjonen for De europeiske fellesskap og Rådet for Den europeiske union (felles handelspolitikk – forordning (EF) nr. 519/94 og nr. 747/94 – importkvoter for visse leketøy fra Folkerepublikken Kina – søksmål som åpenbart mangler rettslig begrunnelse).

Førsteinstansdomstolens beslutning (annet kammer med utvidet sammensetning) av 27. januar 2000 i sak T-49/97: TAT European Airlines SA mot Kommisjonen for De europeiske fellesskap (statsstøtte – lufttransport – godkjenning av støtte for utbetaling i tre deler – søksmål mot vedtaket om å godkjenne utbetaling av tredje del – fastsettelse av nytt vedtak om godkjenning av støtten til gjennomføring av en dom på oppheving – ikke behov for å pådømme saken – vilkår).

([1]) **EFT nr. C 79 av 18.3.2000.**

Førsteinstansdomstolens beslutning (tredje kammer) av 23. november 1999 i sak T-173/98: Unión de Pequeños Agricultores mot Rådet for Den europiske union (sak som åpenbart ikke kan tas opp til realitetsbehandling).

Førsteinstansdomstolens beslutning av 8. desember 1999 i sak T-79/99: Euro-Lex European Law Expertise GmbH mot Harmoniseringskontoret i det indre marked (varemerker, mønstre og modeller) (fellesskapsvaremerke – representasjon ved en advokat som er en av lederne hos saksøkeren – manglende grunnlag for å ta saken opp til realitetsbehandling).

Førsteinstansdomstolens beslutning av 6. desember 1999 i sak T-178/99: Sonia Marion Elder og Robert Dale Elder mot Kommisjonen for De europeiske fellesskap (innsyn – beslutning 94/90/EKSF, EF, Euratom om offentlig innsyn i kommisjonsdokumenter – Den rådgivende komité for merverdiavgift – beslutning om å nekte innsyn – tilbaketrekking av det omstridte tiltaket – ikke behov for å pådømme saken).

Sak T-319/99: Søksmål anlagt 10. november 1999 av Federación Nacional de Empresas, Instrumentación Ciéntifica, Médica, Técnica y Dental (FENIN) mot Kommisjonen for De europeiske fellesskap.

Sak T-331/99: Søksmål anlagt 23. november 1999 av Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld GmbH mot Harmoniseringskontoret i det indre marked (varemerker, mønstre og modeller).

Sak T-334/99: Søksmål anlagt 25. november 1999 av Organización Impulsora del Discapacitado (OID) mot Kommisjonen for De europeiske fellesskap.

Sak T-340/99: Søksmål anlagt 1. desember 1999 av Arne Mathisen AS mot Rådet for Den europeiske union.

Sak T-342/99: Søksmål anlagt 2. desember 1999 av Airtours PLC mot Kommisjonen for De europeiske fellesskap.

Sak T-346/99: Søksmål anlagt 6. desember 1999 av Territorio Histórico de Alava, Arabako Foru Aldundia – Diputación Foral de Alava mot Kommisjonen for De europeiske fellesskap.

Sak T-347/99: Søksmål anlagt 6. desember 1999 av Territorio Histórico de Gipuzkoa, Gipuzkoako Foru Aldundia – Diputación Foral de Gipuzkoa mot Kommisjonen for De europeiske fellesskap.

Sak T-348/99: Søksmål anlagt 6. desember 1999 av Territorio Histórico de Bizkaia, Bizkaiko Foru Aldundia – Diputación Foral de Bizkaia mot Kommisjonen for De europeiske fellesskap.

Sak T-349/99: Søksmål anlagt 8. desember 1999 av Miroslav Miskovic mot Rådet for Den europeiske union.

Sak T-350/99: Søksmål anlagt 8. desember 1999 av Bogoljub Karic, Dragomir Karic, Milenka Karic, Sreten Karic og Zoran Karic mot Rådet for Den europeiske union.

Sak T-353/99: Søksmål anlagt 10. desember 1999 av NV Calberson Belgium mot Kommisjonen for De europeiske fellesskap.

Sak T-355/99: Søksmål anlagt 13. desember 1999 av Société Vatinel NV mot Kommisjonen for De europeiske fellesskap.

Sak T-359/99: Søksmål anlagt 24. desember 1999 av DKV Deutsche Krankenversicherungs AG mot Harmoniseringskontoret i det indre marked (varemerker, mønstre og modeller).

Sak T-361/99: Søksmål anlagt 30. desember 1999 av Karl L. Meyer mot Kommisjonen for De europeiske fellesskap og Den europeiske investeringsbank.

NORSK utgave

Avskriving i registeret av sak T-96/96: Telecom Italia SpA (tidl. Società Finanziaria Telefonica per Azioni) mot Kommisjonen for De europeiske fellesskap.

Avskriving i registeret av sak T-317/97 til T-508/97: David Manuel Abreu mfl mot Rådet for Den europeiske union og Kommisjonen for De europeiske fellesskap.

Avskriving i registeret av sak T-189/98: Commune de Sassuolo mot Kommisjonen for De europeiske fellesskap.

Avskriving i registeret av sak T-208/99: Martin Bangemann mot Rådet for Den europeiske union.